

TUẦN BÁO

49

20 · 06 · 87

CHÍNH NGHĨA

CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VIỆT NAM THỰC HIỆN

Tuesday, June 16, 1987

San Francisco Chronicle

BY BRANT WARD, THE CHRONICLE

Vietnamese Church Protest

Vietnamese Roman Catholics involved in a dispute with the San Jose Diocese held a protest meeting at the diocese's Los Altos headquarters yesterday. They presented a letter to Bishop Pierre

DuMaine asking for restoration of Masses and other services at their church, Our Lady Queen of the Martyrs, and the replacement of its church-appointed pastor, the Rev. Paul Duong.

Thư từ, bài vở, ngân phiếu ủng hộ xin gửi về: **Chính Nghĩa Magazine**

Địa chỉ: 685 Singleton Road, San Jose, CA 95111 - Đ.T. (408) 224-8318

Trong thời gian cấm lễ Việt-Nam, các Giáo Dân quyết định:

1. Dự Thánh Lễ Mỹ vào mỗi Chúa Nhật lúc 9 giờ 45 sáng, tại Nhà Thờ Chánh Tòa 'góc đường E. Santa Clara và đường số 8 San Jose'.
2. Tiếp tục để dành tiền trong các Thánh Lễ để xây dựng một Giáo Xứ Thế Nhân U.N. tương lai.

HÌNH BÌA

VỤ CHỐNG ĐỐI CỦA GIÁO DÂN VIỆT NAM.

Người Công Giáo Việt Nam, trong cuộc tranh đấu với Tòa Giám Mục San Jose, đã tổ chức một cuộc biểu tình phản kháng ngày hôm qua ngay trước tiền đình Tòa Giám Mục, tại Los Altos. Họ đã trình một thỉnh nguyện thư cho Giám Mục Pierre DuMaine xin Ngài tái lập Thánh Lễ và các mục vụ khác tại Nhà Thờ Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo của họ và thay thế vị Linh Mục Chánh Xứ được chỉ định, Cha Paul Dương.

TIN ĐẶC BIỆT

CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VIỆT NAM TÍCH CỰC CỨU VỚT THUYỀN NHÂN TẠI BIỂN ĐÔNG

(TIN SAN JOSE)

Trung úy Hải quân Nguyễn Kim Chung thuộc Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam San Jose đã đánh điện từ Singapore về để thông báo những hoạt động và kết quả của Con Tàu Ánh Sáng II vừa vớt thêm 2 ghe tị nạn với 165 thuyền nhân nâng tổng số ghe được vớt là 14 chiếc với 905 thuyền nhân.

Qua cuộc điện đàm vào cuối tuần qua, Trung úy Hải quân Nguyễn Kim Chung đã cho Đặc Phái Viên của Tuần Báo Chính Nghĩa hay là Con Tàu Rose Schiaffino của Hải Quân Pháp đang chở 641 thuyền nhân tiến về Phi Luật Tân để cho các thuyền nhân trên chuẩn bị làm những thủ tục để đi định cư ở một nước thứ ba. Tính cho đến ngày hôm nay đã có 4 Quốc gia nhận cấp 776 chiếu khán cho những thuyền nhân vừa được Tàu Ánh Sáng II vớt trong tháng vừa qua. Các chiếu khán được chia ra như sau: Tây Tân Lan 25, Úc Đại Lợi 20, Tây Đức 31, Pháp 700.

Được biết Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam San Jose đã đóng góp để đài thọ chuyến đi của Trung úy Hải quân Nguyễn Kim Chung trong công tác nhân đạo tại Biển Đông. Anh Nguyễn Kim Chung đã cho biết là mặc dầu rất bận bịu trong công tác lo lắng và chăm sóc những thuyền nhân vừa được vớt nhưng tất cả anh em trên tàu rất vui sướng vì đã làm được những việc nhiều ý nghĩa. Anh Nguyễn Kim Chung cũng đã xúc động khi hay tin đồng bào Công Giáo Việt Nam tại San Jose cuối tuần qua, Chúa Nhật 7/6, đã bị linh mục Lưu Đình Dương và nhóm thân tín mưu sát Cảnh sát và chó săn để đàn áp trong Thánh Lễ. Anh Nguyễn Kim Chung đã nói: "Tôi vẫn cầu

nguyện hằng ngày cho Linh Mục Lưu Đình Dương và Đức Giám Mục DuMaine vào mỗi buổi sáng thức dậy trên bon tàu và nhìn về đất nước Hiệp Chúng Quốc Hoa Kỳ mà nơi đó giờ đây có Cha Mẹ, Anh Chị Em, bà con quyến thuộc và đồng bào của tôi đang sống, đang đấu tranh để được giữ đạo theo tập tục cổ truyền cũng như có được một Linh Mục Chính Xứ biết yêu thương và hòa hợp với Giáo dân và tôi cũng biết rằng ở giữa bến bờ mệnh mông của đại dương tôi và những người Việt Nam khác đang thắp từng trên Con Tàu Ánh Sáng II này có nhiệm vụ phải làm thế nào để vớt được tối đa đồng bào ruột thịt của chúng tôi đang lênh đênh vất vả trên biển cả."

Được biết hôm đưa tiễn anh ra Phi trường Quốc tế San Francisco đáp máy bay đi Singapore để thắp từng Con Tàu Ánh Sáng II ra khơi cứu người vượt biển, Anh Nguyễn Kim Chung, nguyên là phụ tá xã hội của Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam San Jose, đã tuyên bố với báo chí và những người đưa tiễn anh: "Tôi đi vớt người Biển Đông và một nửa hồn dành cho đồng bào ruột thịt trên biển cả và một nửa hồn dành cho đồng bào Công Giáo tôi đang đau khổ tại San Jose".

Anh Nguyễn Kim Chung cũng đã hứa sẽ dành một cuộc phỏng vấn đặc biệt cho Tuần Báo Chính Nghĩa trong những tuần sắp tới khi về lại đến Hải Cảng Singapore.

ĐẶC PHÁI VIÊN THỤY VŨ

HÃY TẠM BỎ RA NGOÀI NHỮNG BẰNG CHỨNG CHÚNG CON KẾT LUẬN LM. LƯU ĐÌNH DƯƠNG LÀ BẤT XỨNG, THIẾU KHẢ NĂNG *TRƯỚC* NGÀY KÝ BẢN TUYÊN CÁO.

ĐỨC CHA SẼ NGHĨ SAO VỀ LM.DƯƠNG KHI NGÀI CÙNG VỚI LM. KỶ PHÁ RỐI TRƯỚC GIỜ ĐỨC CHA VÀ CHÚNG CON HỌP BÁO? ĐỨC CHA NGHĨ GÌ KHI CHÚNG TA ĐANG HỌP BÁO THÌ CHA DƯƠNG TUYÊN BỐ VỚI NHIỀU QUAN KHÁCH CỦA ĐỊA PHẬN RẰNG CHÚNG CON LÀ CỘNG SẢN? ĐỨC CHA NGHĨ GÌ KHI CHA DƯƠNG, LIÊN TIẾP NHIỀU TUẦN TRÊN TỜ CHÂN LÝ, XUYÊN TẠC VĂN THƯ CỦA TÒA THÁNH? ĐỨC CHA NGHĨ GÌ KHI CHA DƯƠNG TỔ CHỨC THÁNH LỄ VỚI CẢNH SÁT VÀ CHÓ SĂN TRẦN NGẬP TRONG VÀ NGOÀI THÁNH ĐƯỜNG, RỒI SAI NGƯỜI CHỈ ĐIỂM CHO CẢNH SÁT ĐUỔI CÁC GIÁO DÂN CHÚNG CON RA KHỎI THÁNH ĐƯỜNG? ĐỨC CHA NGHĨ GÌ KHI LM. DƯƠNG ĐÃ TUYÊN BỐ KHÔNG THÍCH LÀM CHA SỞ HỌ ĐẠO CHÚNG CON?

MỘT LINH MỤC NHƯ VẬY MÀ TẠI SAO ĐỨC CHA CÒN CỐ TÌNH ẤP Ủ, CHE CHỖ, ĐỂ LÀM KHỔ CHO HÀNG NGÀN GIÁO DÂN CHÚNG CON?

(TRÍCH THƯ NGÀY 18-6-1987 CỦA GS. TRẦN CÔNG THIÊN VÀ TS. TRẦN AN BÀI GỬI ĐGM. PIERRE DUMAINE)

Chính Nghĩa Magazine

685 Singleton Road
San Jose, CA 95111

TO: _____

**CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VIỆT NAM
VIETNAMESE CATHOLIC COMMUNITY, INC.**

685 Singleton Road San Jose, CA 95111

(408) 224 - 8318

Ngày 12-6-1987

**Kính gửi : Đức Hồng Y
Tổng Trưởng Thánh Bộ Tu Sĩ
tại Tòa Thánh La Mã.**

**Đồng kính gửi : Đức TGM Pio Laghi,
Sứ Thần Tòa Thánh tại Hoa Kỳ.**

Kính thưa Đức Hồng Y Tổng Trưởng,

Chúng con rất lấy làm đau buồn kính trình lên ĐHY Tổng Trưởng tình trạng đổ vỡ của cuộc hòa giải giữa Tòa Giám Mục và Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam chúng con.

Chúng con đã hứa gia nhập và cộng tác với Đức Cha Pierre DuMaine để đem lại bình yên cho địa phận và Cộng Đồng chúng con. Ủy Ban Hòa giải đã họp phiên đầu tiên ngày 23-5-87 để bàn về những vấn đề sơ khởi, nhưng chưa có đủ thời giờ bàn về nhiệm vụ thứ nhất của Ủy ban là giúp tái lập các Thánh lễ bằng tiếng VN tại Họ Đạo và các nơi khác. Ngày 31-5-87, Cha Lưu Đình Dương (vị chánh xứ Họ Đạo được bổ nhiệm nhưng bị giáo dân chống đối, không cho vào Họ Đạo từ ngày 21-7-86 đến nay) đã không mở lễ tại nhà thờ Họ Đạo chúng con mà lại mượn nhà thờ tại Tỉnh Milpitas để mở Thánh lễ với sự bảo vệ của 10 cảnh sát trong và ngoài nhà thờ và một giáo dân đã bị cảnh sát bắt giữ hôm đó.

Trong phiên họp của Ủy Ban Hòa Giải ngày 6-6-87, chúng con đã trình bày với Đức Cha trước sự hiện diện của Cha Dương rằng nên ưu tiên mở Thánh lễ tại nhà thờ Họ Đạo vì chỉ nhờ Thánh lễ, Thiên Chúa mới tạo nên sự hòa giải, tình thương, đoàn kết, nhưng Đức Cha đã trả lời chúng con rằng quyền mở Thánh lễ là của Cha Dương. Hậu quả là Cha Dương đã mở một Thánh lễ VN tại nhà thờ St. Elizabeth, Milpitas một nơi rất xa, ít giáo dân và từ trước tới nay Thánh lễ VN chưa bao giờ được tổ chức tại nhà thờ đó. ĐC đã muốn dùng Thánh lễ như một phương tiện để chia rẽ cộng đồng và cô lập Họ Đạo chúng con. Quả nhiên, ngày 7-6-87 khi giáo dân đến dự lễ thì 50 cảnh sát và 2 con chó săn đã tràn ngập trong và ngoài nhà thờ, dân chúng quanh khu vực thuộc mọi tôn giáo đã chứng kiến việc cảnh sát và chó săn vào nhà thờ gây cảnh náo loạn và bắt giữ giáo dân vô cớ.

Kính thưa Đức Hồng Y Tổng Trưởng,

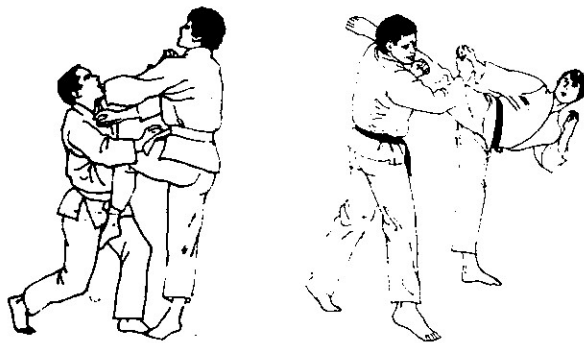
Chúng con đính kèm đây tất cả những tài liệu, hình ảnh để khẩn nài ĐHY cứu xét việc này cho chúng con. Chúng con bị nhóm thiểu số ủng hộ Đức Cha chỉ điểm cho cảnh sát đuổi chúng con ra khỏi nhà thờ St. Elizabeth, không phải vì chúng con phá Thánh lễ, mà chỉ vì chúng con thuộc Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam, một đoàn thể đã thỉnh nguyện xin lập GIÁO XỨ THỂ NHÂN và từ chối nhận Cha Dương vì ngài thiếu khả năng và tư cách để làm chánh xứ Họ Đạo chúng con. Nhưng dù thế nào thì căn nguyên sinh ra rối loạn trong Thánh lễ vẫn là việc Đức Cha đã cho phép Cha Dương tổ chức Thánh lễ Việt Nam không phải nhằm phục vụ giáo dân VN mà chỉ là khiêu khích bạo động trong Thánh Đường mà thôi.

Kính xin Đức Hồng Y thêm lời cầu nguyện cho Cộng Đồng chúng con.

Trân trọng kính chào Đức Hồng Y Tổng Trưởng trong Chúa Kitô.

Giuse Trần Công Thiện.
Chủ Tịch

THÔNG CÁO

v/v Mở lớp võ VOVINAM tại Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo

Ủy Ban Võ Thuật thuộc Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam hân hạnh thông báo:

Nhằm đào tạo một thế hệ thanh thiếu niên Việt Nam với tinh thần mình mẫn trong một thân thể tráng kiện, những khóa võ VOVINAM sẽ được khai giảng ngày 21-6-87 lúc 4 giờ 30 mỗi chiều Chủ Nhật tại Chuẩn Giáo Xứ. Riêng khóa trung đẳng sẽ tập dượt vào tối thứ sáu hàng tuần từ 6 giờ đến 8 giờ.

Mọi chi tiết xin liên lạc với Ông NGUYỄN MÃO, điện thoại (408) 224-8318.

Làm tại San Jose, ngày 5 tháng 6 năm 1987.

ỦY BAN VÕ THUẬT

BẢN TIN PHỔ BIẾN BÁO CHÍ

Chúng tôi, những thành viên của Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam, hôm nay biểu tình trước Tòa Giám Mục San Jose để trình bày các vấn đề sau đây lên ĐGM Pierre DuMaine :

1.- Chiếu bản Tuyên Cáo chung ngày 10-5-87 giữa Tòa Giám Mục và Cộng Đồng Công Giáo chúng tôi, do việc hai vị lãnh đạo Cộng đồng là ông Trần Công Thiện và Trần An Bài chấp nhận làm thành viên của Ủy Ban Hòa Giải. Đức Giám Mục hứa sẽ tái lập đầy đủ và nhanh chóng các Thánh Lễ và Mục Vụ bằng tiếng Việt Nam tại Họ Đạo và những nơi khác. Tính đến nay, đã hơn 1 tháng kể từ ngày ký kết bản Tuyên Cáo mà Họ Đạo chúng tôi vẫn chưa có Thánh Lễ. Bởi vậy, chúng tôi yêu cầu mở Thánh Lễ và các phép Bí Tích ngay lập tức tại Họ Đạo chúng tôi, vì việc cố tình trì trệ này có ảnh hưởng không tốt đến đời sống tâm linh của người Công Giáo Việt Nam chúng tôi.

2.- Sau buổi lễ phong chức LM Dương làm chánh xứ với nhiều cảnh sát, chó săn tràn đầy Thánh đường và cảnh bắt bớ giáo dân vô tội, ĐGM đã hứa là sẽ không còn cảnh tượng phạm Thánh và gây tai hại cho thanh danh Giáo Hội như vậy nữa, nhưng Đức Cha và LM Dương lại mới cho tái diễn cảnh tượng tàn bạo này tại Thánh đường St. Elizabeth , Milpitas trong hai ngày 31-5 và 7-6-87 nhằm đuổi các thành viên của cộng đồng chúng tôi ra khỏi Thánh đường không phải vì chúng tôi phá rớt Thánh lễ mà chỉ vì chúng tôi thuộc Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam hiện đang xin thành lập GIÁO XỨ THỂ NHẬN và từ chối Cha Dương trong chức vụ chánh xứ.

3.- Chi Huy Trưởng Sở cảnh sát Milpitas đã xác nhận có việc đối xử tàn bạo đối với các Giáo dân Việt Nam. Hội Luật gia Á châu đã cực lực phản đối các hành vi kỳ thị, vi phạm nhân quyền đối với các giáo dân VN tỵ nạn. ĐGM DuMaine và LM Dương phải hoàn toàn chịu trách nhiệm về các hành vi áp bức và kỳ thị của cảnh sát.

4.- Yêu cầu ĐGM DuMaine và LM Dương chấm dứt việc lợi dụng Thánh lễ để phân rẽ và đàn áp giáo dân. LM Dương không thể đánh lừa dư luận bằng cách tuyên bố mở lễ cho Họ Đạo mà thay vì dùng nhà thờ Họ đạo lại đi mượn một nhà thờ tại một nơi hẻo lánh để làm lễ. Hành động này chỉ chứng tỏ LM Dương đã hoàn toàn không được một sự hậu thuẫn nào của giáo dân. Ngoài ra, chúng tôi khẳng định từ chối LM Dương trong chức vụ chánh xứ, vì LM Dương đã gọi giáo dân chúng tôi là cộng sản, là tả phái vô thần. LM Dương đã dùng một nhóm vong bản để gây nhiều hận thù trong hàng ngũ giáo dân chúng tôi.

5.- Chúng tôi yêu cầu Tòa Giám Mục làm sáng tỏ các vấn đề nêu trên và thỏa mãn các nguyện vọng khẩn cấp của chúng tôi trước phiên họp ngày 20-6-87 tại tư dinh ĐGM.

Nếu không, yêu cầu ông Trần Công Thiện và ông Trần An Bài vĩnh viễn rút ra khỏi Ủy Ban Hòa Giải.

Làm tại San Jose, ngày 15-6-1987

CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VIỆT NAM VIETNAMESE CATHOLIC COMMUNITY, INC.

685 Singleton Road San Jose, CA 95111

(408) 224 - 8318

BẢN TIN PHỔ BIẾN BÁO CHÍ

Chiều Bản Tuyên Cáo Hòa Giải ngày 10 tháng 5, 1987, do sự kiện GS Trần Công Thiên và TS Trần An Bài chấp nhận làm thành viên Ủy Ban Hòa Giải nên Đức Giám Mục Pierre DuMaine đã hứa sẽ tái lập đầy đủ và nhanh chóng các Thánh Lễ và mục vụ bằng tiếng Việt tại Chuẩn Giáo Xứ và các nơi khác. Điều này có nghĩa rằng Thánh Lễ phải được tái lập tại nhà thờ của Chuẩn Giáo Xứ trước tiên.

Trong hai ngày Chúa Nhật vừa qua, 31 tháng 5 và 7 tháng 6, 87, Đức Giám Mục đã cho phép LM Phaolô Dương mở Thánh Lễ cho giáo dân Việt Nam nhưng không phải tại nhà thờ của CGX mà tại một nhà thờ heo lạnh ở Milpitas. Đây không những là một sự vi phạm bản Tuyên cáo hòa giải và Đức Giám Mục phải chịu trách nhiệm, mà còn biểu lộ một ý đồ chính trị: Dùng Thánh Lễ làm võ khí chia rẽ Cộng đồng Công Giáo và cố lập hóa nhà thờ CGX.

Để phản đối sự vi phạm thỏa ước của Tòa Giám Mục qua hành động khiêu khích của LM Phaolô Dương, chúng tôi đã tuyên bố tạm thời rút ra khỏi Ủy Ban Hòa Giải trong cuộc biểu tình tại Tòa Giám Mục vào ngày 8 tháng 6, 1987. Trong suốt hai tuần lễ qua nhiều văn thư đã được trao đổi khần cấp giữa Tòa Giám Mục và Cộng đồng cùng với việc LM Dương không cử hành Thánh Lễ tại Thánh Đường St. Elizabeth, Milpitas nữa, chúng tôi nhìn những sự kiện này như là một thiện chí của Tòa Giám Mục trong kế hoạch thành lập một Giáo Xứ cho người tỵ nạn Việt Nam và có thể xét lại lệnh bổ nhiệm LM Phaolô Dương trong chức vụ Cha Sở của Chuẩn Giáo Xứ. Trong văn thư đề ngày 18 tháng 6, 1987 chúng tôi đã yêu cầu Đức Cha DuMaine duyệt lại bản Tuyên Cáo đề ghi nhận rằng chúng tôi không hề chấp nhận LM Dương làm Cha Sở của Chuẩn Giáo Xứ chúng tôi. Do đó, không có việc giáo dân cùng nhự chúng tôi phải nhận cha Dương làm Cha Sở như một điều kiện để có Thánh Lễ tại Chuẩn Giáo Xứ. Bản Tuyên Cáo đã xác nhận rằng Đức Cha có toàn quyền bổ nhiệm một Cha Sở có khả năng cho Chuẩn Giáo Xứ. Nhưng đó cũng là một trách nhiệm của Đức Cha phải chọn cho chúng tôi một Vi Chánh Xứ có khả năng và tư cách thực sự. Đồng thời, với vai trò giáo dân phải đóng góp tra lượng và lo làng đời sống vật chất cho Vi Chánh Xứ, chúng tôi cũng có quyền to thái độ không chấp nhận một Linh Mục thiếu khả năng và tư cách để làm Cha Sở của Chuẩn Giáo Xứ chúng tôi.

Căn cứ vào những nhận xét trên và lời hứa của Đức Giám Mục sẽ bản luận nghiêm chỉnh về các vấn đề này trong phiên họp ngày 20 tháng 6, 1987, chúng tôi quyết định sẽ tham dự phiên họp nói trên và chúng tôi hy vọng sẽ không có các việc vi phạm Bản Tuyên Cáo như việc mở Thánh Lễ tại Milpitas

Làm tại San Jose, ngày 19 tháng 6 năm 1987

THẦN HỌC TRANH ĐẤU

(Theology of Struggle)

HỒ SINH GIANG TỬ

(tiếp theo)

Chúng tôi đang phân tích tư cách của LM Dương, lãnh tụ của nhóm phản loạn từ những ngày đầu tiên.

Bức thư nặc danh lên án ông Thiện rất trơ trẽn và rẻ tiền. Đọc bức thư nặc danh ta phải nghĩ gì về nhóm người thực sự đã muốn làm phản nghịch. Ông Trần Công Thiện, đã được Liên Đoàn Công Giáo Việt Nam đề cử chức vị Phó Chủ Tịch đầu tiên, cũng là người đứng mũi chịu sào cho biết bao gian khổ để giữ vững Cộng Đồng San Jose từ lúc thành lập. Nhóm người tung thư rơi này thật thiên cận khi viết :

"Trần Công Thiện là một tên lợi dụng danh nghĩa Chủ Tịch Hội Đồng Công Giáo để sinh lời trong việc dạy học".

Ông Thiện dạy ở San Jose Community College là vì ông đủ khả năng, là một nhân viên của trường, sao gọi là sinh lời ? Chỉ có ai góp vốn đi buôn mới được gọi là sinh lời chứ ?! Buồn cười đến độ khinh bỉ khi nhóm phản loạn dương gian dám đặt bút viết :

"Trần Công Thiện đã lấy tiền Liên Đoàn Công Giáo chi tiêu và mua nhà cửa".

Sao mà tưởng tượng ngây ngô đến thế. Hãy hỏi những vị từng lo việc chung của Cộng Đồng Tu Sĩ VN, hay Liên Đoàn Công Giáo có bao giờ đã được 10 ngàn trong quỹ chưa ?

Việc làm của họ khi tung rải bức thư trên chỉ nói lên đầu óc tiền bạc, nhòm ngó chức Chủ Tịch Cộng Đồng của ông Thiện, làm cho gia đình ông chán nản mà bỏ lơ công việc chung.

Nhà xuất bản "Dương Gian" làm việc mạnh mẽ và có kết quả thực : LM Tịnh xác nhận ra đi và đi tận bên Đức xa xôi mịt mù. Nhưng cộng đồng San Jose thì không chấp nhận cái lẽ lối gây oán thù, hèn hạ, đê tiện ấy. Bởi vì cộng đồng nhìn thấy nhóm "Dương gian" là những kẻ phản loạn gây rối cộng đồng từ những năm 80. Và chính họ là nguyên nhân sâu xa nhất gây nên cảnh tan nát cho cộng đồng mà việc làm của Ủy Ban Công Lý và Hòa Bình nhắm tái tạo trật tự của liêm chính, kiệm cần, nhằm đem lại sự an hòa trong lẽ phải.

Trong sách Sáng Thế còn kể một truyện rất độc đáo về nàng Dinah bị hiếp dâm mà ta sẽ phân tích hành động của Simeon và Levi đứng trước nỗi ô nhục của dòng tộc. Nguyên văn câu truyện trong Kinh Thánh như sau :

"Dinah, con gái của Jacob. Sikem, con của Khamor, người Khiuvi, ông Hoàng trong xứ, thấy cô thì đã bắt lấy và hãm hiếp cô. Sikem thưa với Khamor, cha chàng rằng : "Xin cưới cho con cô gái ấy làm vợ". Jacob nghe biết rằng chàng đã phạm đến tiết hạnh Dinah, con ông. Khamor, cha của Sikem đã đến với Jacob để nói với ông. Con cái Jacob ở ngoài đồng về nghe biết được thì đã uất ức, họ đều nổi nóng vì người ta đã làm điều can đở trong Israel, là đã ăn nằm với con gái của Jacob : điều không được phép làm ! Khamor nói với họ rằng : "Sikem con tôi phải lòng em gái các ông. Xin các ông cho nó cưới nàng làm vợ. Các ông hãy làm sui

gia với chúng tôi, các ông gả em gái các ông cho chúng tôi và cưới lấy con gái chúng tôi. Các ông sẽ lập cư nơi chúng tôi và xứ này mở ra trước mặt các ông. Các ông cứ việc lập cư và ngược xuôi trong xứ và làm chủ đất đai".

Sikem nói với cha và các anh em cô : "Ước gì tôi được nghĩa trước mặt các ông ! Bất cứ điều gì các ông đòi tôi sẽ dâng. Các ông có thách cao sinh lễ quý hay quà tặng đi nữa, tôi xin dâng như các ông đòi, chỉ xin gả cô bé cho tôi".

"Con cái Jacob trả lời cho Sikem và Khamor, cha chàng; và bởi mưu mô mà họ đã nói, vì chàng đã phạm đến tiết hạnh Dinah em gái của họ. Họ nói với các người kia : "Một điều như thế chúng tôi không thể làm được, gả em gái chúng tôi cho một người không cắt bì thì đó sẽ là sự sỉ nhục cho chúng tôi. Chỉ như thế này chúng tôi mới ưng thuận được : nếu các ông cùng nên như chúng tôi, là mọi người đàn ông đều chịu cắt bì. Và chúng tôi sẽ gả em gái chúng tôi cho các ông, và cưới lấy con gái của các ông; chúng tôi sẽ lập cư nơi các ông và chúng ta sẽ thành một dân mà thôi. Ví bằng các ông không nghe chúng tôi mà chịu cắt bì, thì chúng tôi giữ em gái chúng tôi lại và ra đi". Lời lẽ của họ vừa ý Khamor và Sikem, con của Khamor. Và chàng trai đã không ngại ngừng làm theo điều ấy, vì chàng mê một Dinah. Và, chàng lại được cả nhà cha chàng trọng vì, kính nể.

"Khamor và Sikem, con ông đến nơi cổng thành bản xứ và nói với người trong thành rằng : "Các người ấy cũng hiếu hòa : cho họ ở với chúng ta, cho họ lập cư trong xứ, và ngược xuôi ở đây; xứ này mở rộng ra tứ phía cho họ; ta sẽ cưới lấy con gái của họ và gả con ta cho họ. Nhưng chỉ như thế này các người ấy mới ưng thuận lập cư giữa chúng ta để thành một dân mà thôi : trai hết thấy trong chúng ta đều chịu cắt bì cũng như họ đã cắt bì. Thú vật của họ, sản nghiệp của họ hết thấy, há lại không phải là của ta đó ư ! Miễn là ta ưng thuận lời họ và họ lập cư giữa chúng ta". Các kẻ ra vào cổng thành của ông hết thấy đều nghe theo lời Khamor và Sikem, con ông, và mọi trai trẻ ra vào cổng thành của ông đều chịu cắt bì".

"Ngày thứ ba, trong khi họ còn đau liệt (do hậu quả của việc chịu cắt bì - lời người dịch), thì hai người con của Jacob, Simeon và Lêvi anh của Dinah, mỗi người xách gươm của mình đường đột vào thành và giết sạch đàn ông. Và họ đã giết như ở trận tiền, cả Khamor và Sikem con ông, đoạn lấy lại Dinah khỏi nhà Sikem mà ra đi. Con cái Jacob dẫm lên trên những người tử nạn mà cướp phá thành, vì người ta đã phạm đến tiết hạnh em gái họ. Họ lấy chiên, bò, lừa của dân thành, những gì ở trong thành hay ngoài đồng. Họ bắt lấy của cải người ta và đàn bà con trẻ hết thấy và cướp phá tất cả những gì có trong nhà.

"Jacob bảo Simeon và Lêvi : "Chúng mày giáng họa cho tao, làm tao ra như đồ dịch tả, nơi dân cư trong xứ, nơi dân Canaan và Phơrêxi. Gia nhân tao đâu có mấy người ! Họ xúm lại đánh tao, thì tao sẽ bị tuyệt nòi, tao và gia đình tao? Nhưng họ đáp lại : "Há người ta lại xử em gái chúng tôi như con điểm được sao?" Sáng Thế 34,1-31).

Ta rất lạ khi thấy hành động phần nộ của Simeon và Lêvi như là đi quá đáng, chính Jacob cũng thấy bị đặt vào tình trạng khó xử và sợ liên lụy, vậy mà không thấy

Thiên Chúa trách phạt Simeon và Lêvi vì đã dựng mưu dùng hình thức cắt bì để giết chết gia đình và dân thành Sikem. Mà sau đó chỉ thấy Sách Thánh trình thuật :

"Thiên Chúa phán bảo Jacob : "Chỗi dậy, đi lên Bethel và lập cư ở đó. Người hãy làm tế đàn ở đó để kính thờ Thiên Chúa, Đấng đã hiện ra cho người khi người trốn mặt Esau, anh người".

Thiên Chúa không một chút lên án sự trả thù chính đáng của Simeon và Lêvi. Sự trả thù có thái quá đối với quan niệm của chúng ta ngày nay, nhưng lại chính đáng với xã hội lúc bấy giờ. Giả thử cho rằng Simeon và Lêvi chỉ tiêu diệt nhà Khamor mà thôi thì chắc chắn dân nước ông ta sẽ trả thù lại gia đình Jacob. Đàng khác, hành động của Simeon Lêvi nhuộm màu sắc tôn giáo nhằm tiêu diệt những hành động sai đạo, phi luân và thờ phượng tà thần.

Thế nên, Jacob trước khi lên đường đã ra lệnh cho dân, gia đình và gia nhân rằng : "Hãy khừ bỏ các thần xa lạ khỏi giữa các người, hãy tẩy mình và thay y phục. Rồi ta hãy chỗi dậy đi lên Bethel, ở đó, tôi sẽ làm lễ kính Thiên Chúa, Đấng đã nhậm lời tôi trong ngày quán bách, Đấng đã ở với tôi trên đường tôi đi". Họ đã trao cho Jacob các thần xa lạ hết thảy họ có nơi tay, và vòng đeo tai. Jacob đã chôn tất cả ở góc sồi bên mộ Sikem. Rồi họ trẩy đi. Một mối **khủng khiếp linh thiêng** phủ trên các thành lân cận, nên người ta không đuổi theo con cái Jacob" (Sáng Thế 35,2-5).

Chúa tha phép cho hành động "tuốt gươm" của Simeon và Lêvi để tạo nên một mối **"khủng khiếp linh thiêng"** khắp các châu thành lân cận phải kính nể tinh thần anh dũng, thông minh và nền đạo đức độc thần của gia tộc Jacob.

Thiên Chúa của Abraham, Isaac, Jacob là Thiên Chúa gan ty, Thiên Chúa của báo thù. Thánh Phaolô quả quyết :

"Hãy nhường chỗ cho thịnh nộ của Thiên

Chúa vì đã viết : báo oán thuộc về Ta, Ta sẽ trả thù, lời của Chúa". (Rom 12,19).

Lời Thánh Phaolô được phản ánh trong ca nhập lễ các Thánh Tử Đạo : "Lạy Chúa, xin cho những lời than van của kẻ tù đầy được tới Ngai Tòa Chúa. Xin hãy trả lại cho người xung quanh con bảy lần hơn sự dữ họ đã gây ra. Xin hãy trả thù giòng máu Các Thánh đã đổ ra". (lễ Các Thánh Tử Đạo : Intret, Ps.78,11-12)

Lời kinh trên được ứng nghiệm trong cuộc tranh đấu của Cộng Đồng San Jose hôm nay đang chống lại nhóm phản loạn đi khuyh đảo những Đấng Bậc ở Giáo Phận San Jose để sinh ra những quyết định sai lầm và nghịch Giáo luật.

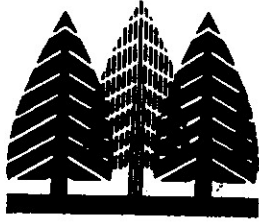
Tôi nói đặc tính của cuộc tranh đấu này có màu sắc như một cuộc trả thù của những Simeon và Lêvi của thời đại khi họ "tuốt gươm" thanh toán những âm mưu đen tối, những vu khống xuyên tạc và những nụ cười nham hiểm.

Như Dương Văn Minh sau những năm bội phản Ngô Đình Diệm, như Judas sau lần bội phản Chúa Giêsu, đều đến một ngày tàn thảm bại, thì LM Dương phản nghịch LM Tịnh làm sao có thể sáng sửa được ?!

Ngũ Kinh đã cho thấy tinh thần tranh đấu của Dân Chúa rất mực kiên trì và uy hùng không nề hà tình tứ ý riêng mà tìm Thánh ý Giavê làm trọng. Họ đã quyết tiêu diệt mọi kẻ phản loạn, mọi kẻ phản nghịch với Thánh Chi của Giavê, với Thánh luật của Ngài. Và họ đã tiêu diệt mọi kẻ phản bạo đó, những kẻ cần phải ném hình phạt, những sự trừng trị đích đáng để hiểu rằng Thiên Chúa bất bình với họ và cơn giận Ngài sục sôi như vạc dầu bốc khói.

Nhìn theo Ngũ Kinh thì cuộc tranh đấu của Cộng Đồng San Jose thực đã đứng lên chống phản loạn và đã sẵn sàng trả thù cho ân nghĩa, đạo đức, trung tín của con người bị đảo lộn.

(Còn nữa)

TRÊN

ĐỒI

CỎ

XANH

thơ

THIỆN HẢI

Tôi đến Tòa Giám Mục.
Đây là lần đầu tiên !
Tôi có cảm tưởng đi vào một công viên.
Đường dẫn tới cũng mang tên Đại Thánh !
Trên ngọn đồi cỏ xanh xanh mát lạnh,
Tòa Giám Mục và Đại Chung Viện giữa một cái công viên.
Có thể nói đó là khu học xá sang trọng đất tiền !
Lần đầu tiên tôi đến Tòa Giám Mục,
Cuộc biểu tình xảy ra đúng lúc.
Cuộc họp báo diễn ra ở ngoài trời,
Bởi nơi đó không phải chỉ được dùng làm Tòa Giám Mục mà thôi,
Nơi đó đào tạo những nhà tu hiền thực,
Nơi đó phát ra những con người đạo đức,
Để mở mang Giáo Hội tương lai !
Chứ đâu phải là nơi sản xuất ra những nhân vật độc tài !
Tôi trông thấy những tòa nhà nguy nga, đồ sộ,
Những bông hoa cuối mùa Xuân nở rộ,
Và những thảm cỏ xanh non !
Tôi tự hỏi cảnh thì rộng sao tâm hồn thì bé nhỏ còn con ?
Mà lại còn lỏng trong một cái xác lạnh lùng như phiến đá !
Cho dù có rất nhiều cây phong đầy lá,
Cũng không đủ bóng mát phủ che nỗi buồn trên khuôn mặt giáo dân.
Hành động thất nhân tâm,
Là thành công đáng kể,
Tôi vừa nghe nhóm dương gian tuyên bố thế !
Tòa Giám Mục đã lừa phỉnh chiên con,
Cho phép chánh sở lưu vong theo ý định đen ngòm,
Ông đã cử hành Thánh Lễ với chó săn cảnh sát !
Đức Cha thấy xảy ra cuộc biểu tình nên linh di nơi khác,
Ngài lẩn tránh con chiên bằng chiếc xe riêng của Ngài,
Người tài xế râu dài tóc xòa phủ bờ vai,
Đã rờ máy chiếc Oldsmobile chạy về hướng Bắc,
Ngài dặn Cha Boyle nói với giáo dân vài lời vắn tắt :
Ngày hai mươi Ngài tiếp tục họp bàn giải quyết cho xong.
Ngài giải quyết cho xong !
Hay không cần giải quyết ?
Cả thế giới người ta đều biết,
Đường Ngài đi trùng điệp quanh co !
Có phải Ngài coi đàn chiên như một đàn bò ?
Rồi có lúc chánh sở lưu vong bị người ngoài coi khinh như ghè,
Lũ vong bản tha hồ ăn bánh vẽ,
Há miệng mắc quai !
Họ là nhóm tuân phục Đức Cha hay là nhóm bất tài ?
Nhóm dương gian hay quân binh hỏa ngục ?
Đều là do bàn tay của hạng người phản phúc !
Bàn tay đánh phá cộng đồng tôi,
Bàn tay điều khiển những hoạt động mờ ám suy đồi,
Và ham muốn đoạt được ngôi chánh xứ ! ***

BÀI HỌC VỀ LƯƠNG TRI TRONG VIỆC GIẢI QUYẾT VỤ CHỐNG ĐỐI TOM HAYDEN VÀ LM DƯƠNG

Monterey, ngày 14-6-87

ĐỖ VĂN HIỂN

Trước sự chống đối mãnh liệt của các tổ chức cựu quân nhân Mỹ, phe bảo thủ và cộng đồng Việt Nam, Tiến Sĩ Byron Skinner, Viện Trưởng viện Đại Học Cộng Đồng San Jose (SJCC) đã hủy bỏ buổi diễn thuyết của ông Tom Hayden trong lễ phát bằng cho các sinh viên SJCC ngày 5-6-87. Quyết định này của ông Skinner đã làm cho chúng ta phải suy nghĩ nhiều hơn về vụ giáo dân Việt Nam San Jose chống đối Cha Dương trong chức vụ chánh xứ Họ Đạo VN. Hai vụ này giống nhau về nhiều khía cạnh. Nhưng vụ Tom Hayden đã được giải quyết một cách khôn ngoan, mau lẹ, tránh được sự rối loạn và hiềm khích trong dân chúng. Trái lại, vụ giáo dân chống đối Cha Dương vẫn còn kéo dài đến gần một năm nay, gây ra bao nhiêu đau thương, rối loạn hiềm khích, chỉ vì ĐGM DuMaine đã không biết xử dụng sự khôn ngoan như ông Skinner. Chúng ta thử kiểm điểm lại các sự việc của hai vụ này xem nó giống nhau và khác nhau ở chỗ nào.

I.- NHỮNG ĐIỂM GIỐNG NHAU :

1.- Về con người của Tom Hayden. Bất cứ ai có một chút hiểu biết về những hành động phản chiến của một số sinh viên Mỹ trong thập niên 60' và đầu thập niên 70' đều biết, không nhiều thì ít, về Tom Hayden và vợ là Jane Fonda. Đôi vợ chồng này đã trắng trợn sang tận Hà Nội để tỏ sự ủng hộ chính phủ Hà Nội trong khi quân đội Mỹ đang giao chiến tại Nam Việt Nam và tù binh Mỹ đang bị giam cầm, tra tấn ở Hà

Nội. Họ lớn tiếng đòi quân Mỹ phải rút khỏi Việt Nam.

Về con người của Cha Dương. Ai cũng biết là trong thời kỳ trước khi Cha Tĩnh bị đối, Cha Dương luôn luôn giữ một thái độ xa cách, bất cần đối với giáo dân VN. Nhiều lần Họ Đạo mời Cha về để cùng các Cha và giáo dân dự những buổi lễ trọng thể, Ngài không bao giờ về và cũng không bao giờ trả lời. Cha Dương lại đã có những hành động tích cực chống lại thỉnh nguyện của giáo dân về việc xin lập Giáo Xứ Thế Nhân. Cha Dương còn trắng trợn báo cáo với ĐGM là Cha Tĩnh hướng dẫn sai lạc giáo dân và đòi Cha Tĩnh phải từ chức (CN 5, văn kiện 4, trang 16).

2.- Khi mời ông Hayden, ông Skinner đã bỏ qua việc thăm dò ý kiến của giáo sư và đại diện Hội sinh viên Việt Nam là nhóm đông nhất trong các nhóm sinh viên - 40% tổng số sinh viên -. Giới thức giả cho đó là một cử chỉ thiếu chín chắn, khinh thường của ông Skinner (San Jose Mercury News, June 8-87).

Khi bổ nhiệm Cha Dương vào chức vụ chánh xứ Họ Đạo, ĐGM đã không hề thăm dò ý kiến của Ban Chấp Hành Họ Đạo hoặc giáo dân như giáo luật điều 524 đã quy định. Người ta cho đó là một cử chỉ thiếu khôn ngoan của ĐGM. Hiện nay Tòa Giám Mục đang thăm dò ý kiến các giáo hữu Mỹ trong xứ St. John Vianney, San Jose, trước khi ĐGM bổ nhiệm linh mục chánh xứ cho họ trong một ngày rất gần đây (CN 45,

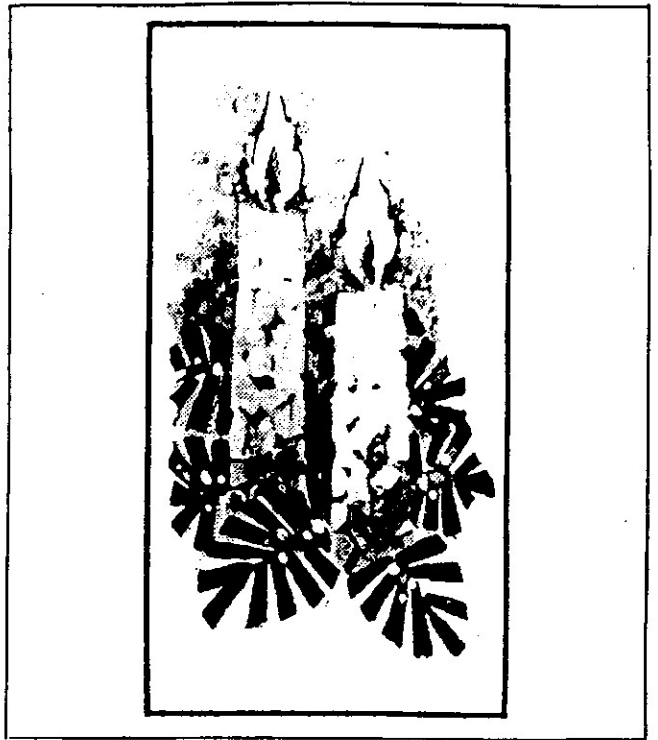
trang 31). Tại sao ĐGM đã không làm như thế đối với giáo dân Họ Đạo VN trước khi bổ nhiệm Cha Dương ? Cách làm việc của ĐGM như vậy, thử hỏi ai là người không nghĩ là ĐGM kỳ thị, khinh thường giáo dân VN ?

3.- Các đoàn thể cựu chiến binh Mỹ, phe bảo thủ, một số giáo sư Mỹ và cộng đồng người Việt đều nhất loạt chống lại sự có mặt của Tom Hayden trong địa vị diễn thuyết viên trong buổi lễ phát bằng cho các sinh viên, vì họ cho rằng, khác với các dịp khác, lễ phát bằng là dịp cho các người trong gia đình tham dự chia vui với nhau mà Tom Hayden, đối với họ, là thù địch nên họ sẽ không có được sự vui mừng đó, nếu họ phải ngồi nghe Tom Hayden diễn thuyết (San Jose Mercury News, June 5, 87).

Các đoàn thể giáo dân VN, với sự ủng hộ của một số người Mỹ đặc biệt là của các phụ huynh trường St. Joseph, đã cực lực chống lại sự bổ nhiệm Cha Dương vào chức vụ chánh xứ Họ Đạo, vì họ cho rằng, khác với địa vị của một cha khách, chức vụ chánh xứ đòi hỏi linh mục phải có tư cách để dẫn dắt giáo dân, được giáo dân mến phục và cùng giáo dân chia sẻ vui buồn. Với Cha Dương, ở chức vụ chánh xứ, họ sẽ không có được sự hòa hợp đó, và vì thế, không có ích lợi cho sự sống đạo của giáo dân.

4.- Khi bị dân chúng chống đối, Tom Hayden, trước kia là một tay phá rối và ngăn cản các thuyết trình viên khác, thì nay lại trở trên tố cáo những người chống đối mình là những phần tử băng đảng trong cộng đồng VN, trước kia thường làm mưa làm gió ở Sài Gòn và nay vẫn còn thói đe dọa, bán giết, tống tiền để gây quỹ mua súng ống, đánh đổ chính phủ Hà Nội (AP - Monterey Herald, June 6-87).

Khi bị giáo dân chống đối, Cha Dương, trước kia là tác giả của nhiều thư nặc danh, vu cáo và nhục mạ Cha Tịnh (CN 13, trang 2) thì nay lại trở trên tố cáo những người đại diện giáo dân là "vừa đánh vừa đàm".

Một tay thì ký một tay thì xúi giáo dân phản bội... bất tín, bất trung..." (Chân Lý 24-5-87). Cha Dương có biết rằng sở dĩ giáo dân "No Fr. Dương" hôm họp báo là để phản đối Cha vì Cha đã "muốn phá vỡ cuộc họp báo, gây rối loạn và khiêu khích giáo dân bạo động" (CN 45, trang 8), vì cuộc họp báo này của ĐGM và hai ông Thiện, Bài không có lợi cho phe nhóm của Cha ?

5.- Ông Skinner đã nói rằng ông mời ông Hayden vì ông Hayden đã có nhiều nỗ lực ở Sacramento để giúp cho các trường Đại Học Cộng đồng Mỹ (SJCC) (San Jose Mercury News June 3-87). Nhưng ông Skinner đã bỏ qua một điều quan trọng là ông đã không nghĩ gì đến tâm khảm của những người Mỹ và VN đối với hành động phản bội của ông Hayden trong thời chiến tranh VN. Có lẽ ông Hayden sẽ được đón tiếp ở nơi khác như quê ông chẳng hạn, nhưng chắc chắn ở San Jose thì sự có mặt của ông sẽ gây ra rối loạn và chia rẽ mà thôi.

ĐGM nói rằng Ngài bổ nhiệm Cha Dương vào chức vụ chánh xứ vì Cha Dương có khả năng và quyết tâm (Thông Cáo chung 10-5-87). Nhưng ĐGM đã bỏ qua

một điều quan trọng là không nghĩ gì đến tâm khảm của giáo dân VN đối với những hành động phản bội của Cha Dương như đã được phơi bày rất nhiều từ trước tới nay. Có lẽ Cha Dương sẽ làm việc đặc lực và được tiếp đón nồng hậu ở nơi khác như trong các xứ Mỹ chẳng hạn, nhưng ở Họ Đạo VN thì chắc chắn sự có mặt của Cha lúc này sẽ gây ra nhiều rối loạn và chia rẽ như đã xảy ra trong quá khứ.

II.- NHỮNG ĐIỂM KHÁC NHAU :

Sau khi nhận thấy là sẽ có sự bất an trong buổi lễ phát báng, ông Skinner đã khôn ngoan, cương quyết, dứt khoát rút lại lời mời ông Hayden và do đó đã tránh được cho vùng San Jose những rối loạn hoặc bạo động có thể xảy ra. Ông Skinner đã được nhiều người khen ngợi là khôn ngoan, thực tế, và những người có vấn của ông đã tỏ ra có tài năng, kinh nghiệm, đã giúp ông có một quyết định đáng khen và lợi ích cho vùng San Jose.

Ngược lại, sau khi nhận thấy sự chống đối của giáo dân đối với Cha Dương mãnh liệt và kiên quyết, ĐGM vẫn không rút lại lệnh bổ nhiệm Cha Dương, vì vậy đã để cho cuộc tranh đấu kéo dài thê thảm, đau thương cho hết mọi người. Những kẻ cố vấn cho Ngài đã tỏ ra bất tài, bất xứng, càng ngày càng đào sâu hố chia rẽ giữa Ngài và Giáo dân Việt Nam.

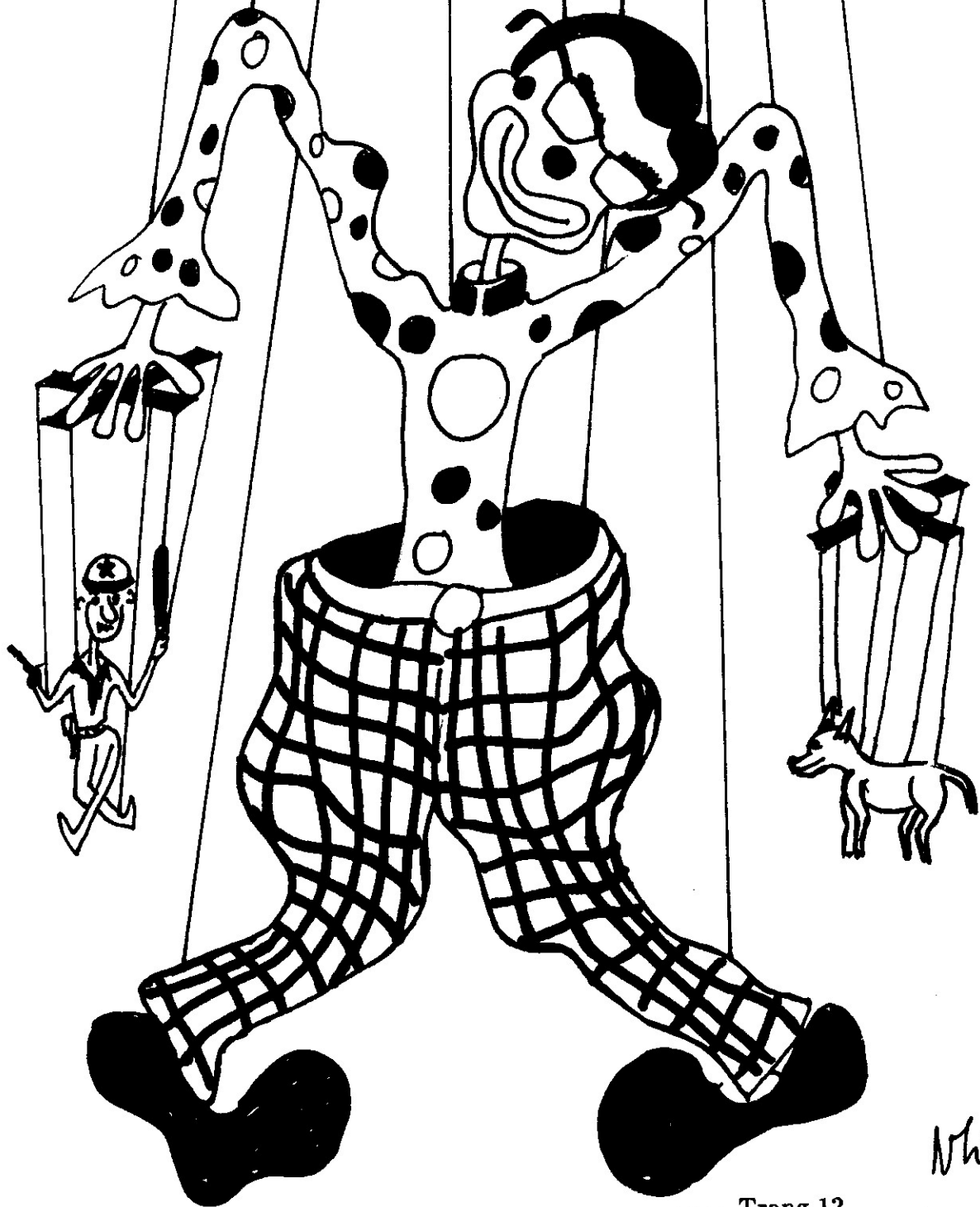
Đã đến lúc ĐGM phải có quyết định thực tế, dứt khoát với Cha Dương để cứu vãn tình thế. Nếu không, chưa biết bao giờ cuộc khủng hoảng này mới kết liễu được. Giáo dân VN càng bị bất công thì càng đoàn kết, càng bền chí. Không một sức mạnh nào, cho dù hàng ngàn cảnh sát, cả ngàn chó săn cũng không uy hiếp được họ. Họ sẵn sàng chịu đựng và không bao giờ nản lòng.

Cha Dương và cảnh sát Milpitas đã không học được bài học của biến cố ở nhà thờ Maria Goretti ngày 16-8-86. Hình ảnh cảnh sát và chó săn đàn áp giáo dân VN còn mãi mãi ghi lại trong cuốn băng Video "ƯỚC MƠ GIÁO XỨ" làm cho mọi người khắp nơi phải lắc đầu ghê tởm cho những phương cách đàn áp dã man mà ĐGM và cảnh sát đã dùng đối với giáo dân Việt Nam.

Trong biến cố gần đây tại nhà thờ St. Elizabeth, Milpitas ngày 7-6-87, phe Cha Dương cũng dùng cảnh sát và chó săn để đàn áp, bắt bớ và hạ nhục giáo dân. Hành động tàn nhẫn này chỉ làm cho giáo dân thêm cương quyết và đoàn kết hơn mà thôi.

Ai mà nghĩ là sức mạnh trần thế có thể uy hiếp được giáo dân Việt Nam thì người đó chưa biết gì về người Việt Nam cả.

Tôi đã lạc quan tưởng là giai đoạn hòa giải sẽ đem lại được bình an thực sự cho Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam San Jose, dù còn nhiều chông gai khó khăn. Biến cố này đã làm cho viễn tượng hòa giải càng mong manh hơn, vì những kẻ có quyền chỉ biết dùng quyền của mình một cách mù quáng mà không thêm đếm xỉa gì đến lương tri của con người. ***

ANH ĐI

CHIẾN DỊCH

Cho

"Anh đi chiến dịch xa với,
Nòng súng nhân đạo cứu người làm than".
Thân trai lặn suối băng ngàn,
Giữ yên quê Mẹ, đánh tan quân thù.
Lừng lơ chênh chếch trăng thu,
Ghim súng gác gác, biên khu nào nê !
Đêm nay mưa gió tí tề,
Ôm con đứng đợi chàng về đầu non.
Chinh nhân biên biệt mỗi mòn,
Thấu chàng em đợi héo hơn bóng chàng ?
Mẹ con côi cút bẽ bàng,
Túi thân khéo nhẽ lang thang xứ người !
Ai gây tai họa tới bờ,
Mẹ con xem lẽ bị mời ra sân ?
Chớ sân, cảnh sát dưới dân,
Vũ phu, tàn bạo, bức vãn cầu buồn !
Giáo đường mà ngõ bán buôn,
Nhà cha sao lại lệ tuôn ngút ngàn ?!
Người mình điểm chỉ người mình,
Quan san chàng biết, chàng tin chuyện này ?!
Cuộc đời sao lắm đắng cay,
Mướn thuê bạo lực dọa dằn chiến ?!
Anh ơi, không đủ bút nghiên,
Mà trao tâm sự, mà riêng nỗi mình !
Soi gương mà thẹn với hình,
Cha Dương có túi kiếp mình Việt Nam ?
Bao giờ diệt hết bạo tàn,
Ta về sống với giang san, cội nguồn !? ***

San Jose, 7-6-87
LÊ THỊ NHƯ HOA

CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VIỆT NAM SJ ĐẠO ĐẠT THỈNH NGUYỆN THỨ LÊN DGM

SAN JOSE (CT) - Hơn 100 giáo dân thuộc cộng đồng Công Giáo Việt Nam đã tập hợp lúc 11 giờ sáng ngày thứ hai 15-6 tại tiền đình của tòa Giám Mục San Jose ở số 1600 Y St. Joseph Los altos để dâng một thỉnh nguyện thư lên đức Giám Mục DuMaine để xin tòa giám mục cho thi hành văn bản đã ký kết giữa tòa Giám Mục San Jose và cộng đồng Công Giáo Việt Nam là **Tái Lập Lại Các Thánh Lễ Ngay Tại Họ Đạo**. Trong thỉnh nguyện thư đệ trình đức Giám Mục DuMaine, cộng đồng cũng đã yêu cầu tòa Giám Mục trả lời ba điểm :

1.) Tại sao đức Giám Mục đã cho phép linh mục Lưu Đình Dương mở lại thánh lễ thay vì tại họ đạo lại tổ chức ở thánh đường Elizabeth ở Milpitas.

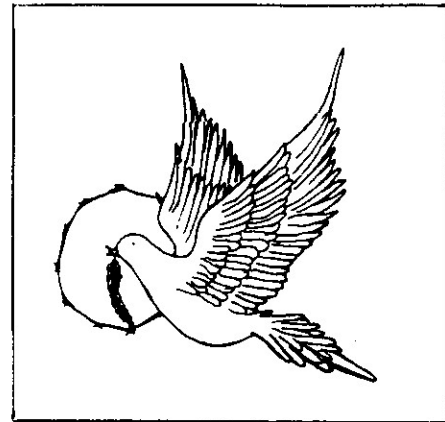
2.) Tại sao tòa Giám Mục đã mượn

và cho phép cảnh sát vào bên trong nhà thờ để dùng vũ lực và buộc giáo dân phải rời nhà thờ và không để cho giáo dân tham dự thánh lễ.

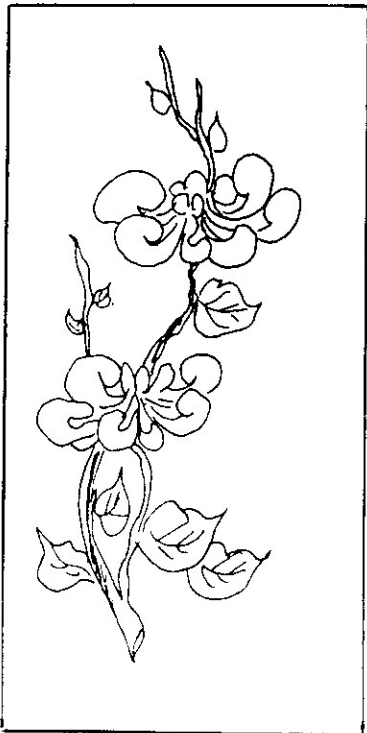
3.) Nếu không đồng ý về những điều đáng tiếc đã xảy ra ở nhà thờ Elizabeth thì đức Giám Mục đã phản ứng và quyết định như thế nào về hành động của linh mục Lưu Đình Dương đã tổ chức thánh lễ với dự mưu dùng cảnh sát đàn áp giáo dân

Linh mục Eugene Boyle đã thay mặt đức Giám Mục DuMaine để nhận thỉnh nguyện thư và đoàn hứa là đức Giám Mục sẽ nghiên cứu và giải quyết những khó khăn nay trong những ngày sắp tới.

Và sau đó giáo dân đã rời tòa Giám Mục lúc 2 giờ 55 phút trong trật tự.

TRÍCH VIỆT NAM NHẬT BÁO
THỨ BA NGÀY 16/06/87

• Anh Nguyễn Kim Chung điện về cho biết :

TÀU ĐÀO ÁNH SÁNG II CHỖ TỖ NẠN ĐI ĐỊNH CƯ TẠI PHÁP VÀ TÂY ĐỨC

SAN JOSE (K.A.) - Tàu Ánh Sáng II sau gần hai tháng hoạt động ngoài biển Đông đã vớt được 14 chiếc tàu vớt 905 thuyền nhân và đã xin được 786 chiếu khán chia ra như sau : Pháp 700, Tây Đức 31, Úc Đại Lợi 30, Tân Tây Lan 20. Pháp và Đức đã hứa là sẽ tăng thêm chiếu khán nếu cần thiết.

Qua đường dây viễn liên từ Singapore gọi về cho đặc phái viên Việt Nam Nhật Báo anh Nguyễn Kim Chung cho biết là theo sự yêu cầu của các thuyền nhân trên tàu Ánh Sáng II và của chính bác sĩ Alain Deloche, Chủ Tịch Hội Y Sĩ Thế Giới, Anh Nguyễn Kim Chung thay vì đáp máy bay rời phi trường Quốc Tế Singapore để về Mỹ vào đầu tuần qua, nhưng anh Chung đã ở lại và đưa 221 thuyền nhân trên Tàu Ánh Sáng II đi định cư ở Pháp Quốc và Tây Đức.

Được biết anh Nguyễn Kim Chung với cấp bậc Trung úy Hải Quân Hoa Kỳ, Trưởng Băng Rừng của Đoàn

Hương Đạo Việt Nam tại Santa Clara, Phụ Tá Ủy Viên Xã Hội thuộc cộng đồng công giáo Việt Nam San Jose trước giờ tàu rời bến đã dành cho Việt Nam Nhật Báo một cuộc phỏng vấn ngắn.

1.) Anh đã nghĩ gì khi nhìn thấy tận mắt cảnh đồng bào được vớt trên Biển Đông. Có ra Biển Đông, có nhìn thấy đồng bào ruột thịt liêu chết trên những chiếc thuyền mong manh mới thấy thương xót đồng bào đã vượt thoát được cũng như đồng bào vẫn còn sống trong gông cùm cộng sản.

Ngoài ra anh Nguyễn Kim Chung cũng đã xin gửi những lời thăm hỏi đến đồng bào ruột thịt ở Miền Bắc Cali trong đó có cộng đồng công giáo Việt Nam, các anh chị em Hương Đạo Sinh và độc giả của Việt Nam Nhật Báo.

TRÍCH VIỆT NAM NHẬT BÁO
THỨ NĂM NGÀY 18/06/87

thư tin

BÀ TRẦN THANH THU (Oakland)

Cám ơn Bà về những lời thăm hỏi dành cho 4 thành viên của Cộng Đồng đã bị cảnh sát Milpitas bắt giữ và đối xử thật là tàn tệ.

Như bà biết đó chúng tôi đã được Hiệp Hội Luật Sư Á Châu đứng ra bênh vực lên tiếng cũng như đòi hỏi một sự công bằng cũng như những quyền căn bản của người dân theo Hiến Pháp phải được tôn trọng.

Về câu hỏi thứ 2 của Bà là ai đã trả tiền mướn cảnh sát và chó săn để đàn áp giáo dân thì thưa Bà, chính 1 nhân viên cảnh sát Milpitas đã thú nhận là Tòa Giám Mục San Jose đã trả tiền.

Như vậy là rõ ràng rồi đấy Bà nhé. Không còn chối cãi vào đâu được nữa là chính Đức Giám Mục DuMaine đã đồng ý cho linh mục tổng quản Sullivan và linh mục Lưu Đình Dương xử dụng ngân sách đen của Tòa Giám Mục để chi phí vào việc đàn áp giáo dân Việt Nam ở San Jose.

Còn câu hỏi thứ 3 là đến lúc nào mới có thánh lễ Việt Nam tại Trung tâm Họ Đạo lại thì thưa Bà, theo như Bản Tuyên Cáo chung ký kết giữa Đức Giám Mục DuMaine và Giáo Sư Trần Công Thiện cùng Tiến Sĩ Trần An Bài thì việc tái lập các Thánh Lễ tại Trung Tâm cũng như tại các nơi khác là một trong những nhiệm vụ của ủy ban Hòa Giải sẽ giúp Đức Giám Mục. Nhưng trong suốt 2 phiên họp đầu của ủy ban này, vấn đề mở lại Thánh Lễ đã không được bàn đến cũng như không hề được thảo luận. Vậy mà LM Lưu Đình Dương đã tự động mở lễ ở Milpitas. Chỉ riêng hành động đơn phương tự ý đó là đã vi phạm bản tuyên cáo chung chứ chưa nói đến việc linh mục Lưu Đình Dương mướn cảnh sát và chó săn để đàn áp giáo dân. Sự đồng ý và hỗ trợ của Đức Giám Mục DuMaine là đã trái với đức bác ái cũng như với luật pháp ở Hoa Kỳ rồi.

Vậy khi nào có dịp đi Oakland, chúng tôi sẽ ghé thăm Bà và gia đình. Chúng tôi đã gửi cho Bà Chính Nghĩa số 8 và 15. Bà đã nhận được chưa? Kính.

ÔNG LÊ VĂN SÃNH (HOUSTON - TEXAS)

Ông là người Vinh mà cũng xót xa đau buồn cho một linh mục gốc người Vinh như Linh mục Lưu Đình Dương. Bên cạnh ông có biết bao nhiêu người Vinh khác cũng xót xa đau buồn, từ Cha già Nghĩa đến Cha già Tân, từ một số anh em người Vinh ở Stockton đến một số người Vinh ở Los Angeles.

Xin ông hiểu cho, chúng tôi không bao giờ có ý phân chia hay kỳ thị người Vinh, người Huế, người Sài Gòn, người Hà Nội, người Bắc Ninh, người Cần Thơ, người Bá Giang, người Nha Trang, người Đà Lạt, cũng đều là người Việt Nam da vàng tóc đen cùng máu mủ tổ tiên. Bằng cứ xác thật để ông thấy CDCGVN đã mời linh mục Nguyễn Khắc Tân (người Vinh) làm linh mục Tổng tuyên úy Cộng đồng. Anh Bùi Định (người Vinh) là Trưởng đoàn Thiếu nhi Thánh thể thuộc Cộng Đồng. Ông Hoàng Ngọc Văn (người Vinh) là trưởng khu Milpitas.

Câu hỏi sau cùng của ông về vấn đề liên hệ giữa hai ông Trần Công Thiện và Trần An Bài về họ hàng ruột thịt thì xin thưa: Tiến sĩ Trần An Bài và Giáo sư Trần Công Thiện tuy cùng 1 họ nhưng không phải cùng họ hàng đâu.

Ông Bài là người Bắc, ông Thiện là người Nam. Ông Bài là thẩm phán, ông Thiện là Giám Đốc Nha Du Học. Ông Bài gầy, ông Thiện mập. Hiện nay ông Bài là Real Estate Broker còn ông Thiện là Giáo sư Đại Học. Khi nào có dịp về Cali, ghé San Jose mời ông ghé Tòa soạn Chính Nghĩa để hàn huyên cho biết nhau. Trước lạ sau quen. Kính.

ÔNG THÁI VĂN LONG (MARYSVILLE)

Chúng tôi đã gửi tặng cuốn "Ước Mơ Giáo Xứ I" cho ông Thái Văn Hảo ở Kentucky rồi.

Còn câu hỏi của ông về Linh mục Cao Phương Kỳ thì đúng như ông nói. Linh mục Kỳ lúc trước ở Hawaii được linh mục Nguyễn Văn Tịnh giúp đỡ về Chung Viện, nay thì linh mục Kỳ lại áp dụng cú hỏi mã thượng. Trò đời đen bạc là chuyện thường ông ạ, nhất là đối với những người tóc cứng, dựng lổm

chỗm thì khỏi phải nói cõi lòng cũng lổm chổm y như vậy. Kính.

ÔNG TRÙM THÀNH (SEBASTOBOL)

4 đời làm Trùm mà chưa bao giờ ông lại thấy cảnh đời đen bạc và đốn đau xảy ra cho Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam tại San Jose. Như ông biết, Cộng Đồng chúng tôi xin nhận lãnh những đốn đau, oan nghiệp, ruộng rẫy khinh rẽ như là những thử thách mà Chúa gửi đến Cộng Đồng chúng tôi, như là những hoa quả đầu mùa để dâng kính lên Thiên Chúa cũng như 117 Chân Phước Tử Đạo được phong hiển thánh vào năm tới.

Còn chuyện ông đề nghị mở một Trung Tâm sinh hoạt Thanh niên Công giáo chúng tôi đã chuyển sang ủy ban Kế hoạch nghiên cứu và thực hiện.

Câu hỏi thứ 3 của ông về vấn đề Liên Lực Lượng thì như ông đã biết, nhóm ủng hộ linh mục Lưu Đình Dương có khoảng 100 người lập ra 3 tổ chức với 3 danh xưng khác nhau: Phong trào Bảo vệ Đức Tin, Hội Đồng Giáo Dân, Lực Lượng Quân Cán Chính Công Giáo. Nhân sự của 3 tổ chức này như nhau có nghĩa là hội nên giống khuôn đúc chỉ khác danh xưng tổ chức mà thôi. Đến khi xảy ra biến cố Đức Giám Mục DuMaine ký bản Công Bố Chung, các anh em của nhóm ủng hộ Cha Dương thấy bị bỏ rơi, họ tức giận mới thay tên đổi họ 1 lần nữa là lập ra tổ chức mới kết hợp 3 tổ chức cũ lấy tên là Liên Lực Lượng.

Có gì thắc mắc thêm, ông cứ hỏi, chúng tôi sẽ sẵn sàng giải đáp. Kính.

ÔNG NGUYỄN VĂN NGHĨA (SAN LEANDRO)

Chúng tôi xin ghi nhận lời phê bình xây dựng của ông. Đã chuyển lời phê bình đó sang Ban Tham Muu để nghiên cứu và thi hành.

Còn về câu hỏi thứ 2, xin thưa với ông là Ủy ban Điều tra Tư cách và Khả năng của linh mục Lưu Đình Dương đang làm việc ráo riết đã thu thập được trên 20 nhân chứng với 24 sự kiện khác nhau liên quan về tư cách, khả năng, và hành vi chính trị của Linh mục Lưu Đình Dương. Tên tuổi của các nhân chứng sẽ được bảo mật tối đa, chỉ có Ủy Ban và Đức Giám Mục sẽ biết mà thôi.

BÀ PHẠM MINH HUƠNG (SEATTLE)

Nghe Bà kể chuyện về linh mục Lưu Đình Dương lúc còn nhỏ với những tình tiết lạ thường đó, chúng tôi nghĩ chắc là Bà quen thân với gia đình Linh mục Lưu Đình Dương lắm phải không? Thế nhưng tại

sao Bà không trực tiếp khuyên can Linh mục Lưu Đình Dương mà lại trách cứ chúng tôi không dành cho linh mục Dương 1 lối thoát.

Thưa Bà, chúng tôi đã dành cho Linh mục Lưu Đình Dương 3 lối thoát mà Ngài đã từ chối cả ba.

1. Từ chức Chính Xứ.
2. Cho đi du học 2 năm ở La Mã.
3. Nghỉ dưỡng bệnh 2 năm ở Hawaii, xin Bà cầu nguyện giùm cho. Kính.

NGUYỄN VĂN QUYỀN (AUBURN).

Chúng tôi rất tiếc ông đã không ở San Jose để chúng tôi được nhờ ông giúp cho ở ủy ban Điều tra Tư cách và Khả năng của linh mục Lưu Đình Dương. Vì với khả năng 19 năm trong ngành Cảnh sát và Điều tra, chúng tôi nghĩ ông sẽ giúp được rất nhiều. Dẫu rằng ở trong Ủy ban Điều tra này hiện đang quy tụ nhiều nhân vật lầy lừng trong ngành An Ninh Quân Đội và Cảnh Sát.

Đúng, có 2 nhân vật mang cấp bậc Trung Tá đều ở ngành An Ninh hết. Có dịp về San Jose mời ông ghé thăm Trung tâm sẽ gặp nhiều anh em cũ và cũng là chiến hữu cùng ngành với ông đó.

ÔNG NGUYỄN VĂN NA (WASHINGTON D.C.)

Câu hỏi của ông về sự liên hệ giữa Linh mục Lưu Đình Dương với 2 linh mục thân cộng là Nguyễn Đình Thi và Trương Đình Hòa tại Paris (Pháp). Chúng tôi đang thu thập dữ kiện. Tuy nhiên ông có thể xem số báo Tiền Phong mới nhất, số 275 phát hành từ ngày 1 đến 15/7/87 trang 17, ông sẽ thấy đoạn văn nói về linh mục Lưu Đình Dương cùng với 2 linh mục thân cộng, tay sai cho Cộng sản Hà Nội là Nguyễn Đình Thi và Trương Đình Hòa.

BÀ NGUYỄN THỊ TẮM (OTTAWA - CANADA)

Đã gửi Chính Nghĩa 5, 7, 16, 25 cho Bà vào ngày 11/7. Bà đã nhận được chưa.

Vấn đề linh mục Lưu Đình Dương, như Bà đã biết, chúng tôi rất thông cảm, vẫn sẵn sàng tha thứ và giúp cho Ngài đủ tiền bạc để đi dưỡng bệnh nghỉ mát ở Hawaii nếu Ngài muốn nhưng phải thực tâm chữa căn, không được phá phách và gây rối loạn cho Cộng Đồng nữa

ÔNG NGUYỄN VĂN LUYỆN (SANTA ANA)

Chúng tôi đã gửi thư riêng cho Đức Giám Mục Norman F. McFarland rồi. Chúng tôi đang chờ ngài phúc đáp và sẽ giải quyết.

Về câu hỏi thứ 2 chúng tôi xin thưa không thể

thực hiện được vì sức người giới hạn.

Về câu hỏi thứ 3, chúng tôi rất thông cảm cho gia đình ông nhưng xin thưa, không thể nói được vì nói lên người ta bảo chúng tôi phá các linh mục ở Orange. Ông có thể viết thư thẳng cho Đức Giám Mục McFarland để xin gặp Ngài và trình bày rõ sự. Tôi nghĩ là Ngài sẽ xử phạt linh mục đó.

Vâng, có con gái là khổ như vậy đó ông ạ. Chúc ông may mắn. Kính.

BÀ NGUYỄN THỊ DỊ (SANTA ANA).

Chúng tôi mặc dầu ở San Jose nhưng cũng đã nghe nói nhiều về chuyện đó ở Orange. Chỉ biết cầu nguyện hàng đêm cho các Ngài. Chứ không dám nói hay đưa lên mặt báo đâu Bà ạ. “Thức đêm mới biết đêm dài”, chúng tôi tin chắc 1 ngày nào đó, giáo dân ở Orange cũng sẽ phản ứng như ở San Jose mà thôi. Mong được tin thêm của Bà về chuyện hứa sẽ cung cấp nhân chứng biết Linh mục Lưu Đình Dương với hệ lụy đó. Kính.

* * *

CHÚNG TÔI ĐÃ NHẬN ĐƯỢC CÁC THU SAU ĐÂY:

Ông Hà Kim Tinh (Hayward), Ông Nguyễn Văn Phóng (San Francisco), Ông Lê Văn Thâm (Dallas - Texas), Ông Trần Văn Đông (Modesto), Bà Nguyễn Thị Tuyến (Djakarta - Indonesia), Ông Nguyễn Văn Phúc (Reno - Nevada), Ông Phạm Văn Tề (New Mexico), Bà Nguyễn Kim Oanh (New York), Bà Nguyễn Thị Dung (Eureka), Ông Phan Đình Dự (Tokyo - Japan), Chị Hà Thị Xuyên (New Mexico).

Sẽ lần lượt trả lời quý vị. Kính.

ÂN NHÂN ỦNG HỘ CHÍNH NGHĨA

Anh Chị THIÊN HẢI.....	\$10.00
Anh Chị PHẠM VŨ.....	\$20.00
JOHN NGUYỄN.....	\$20.00
KHÔNG ASSOCIATES.....	\$50.00
NGUYỄN KIM DUNG.....	\$100.00
Anh Chị PHONG.....	\$20.00
Anh Chị VŨ ANH VIỆT.....	\$30.00
Ông LẠI VĂN HÒA.....	\$10.00
Ông Bà NGUYỄN VĂN HIỆT....	\$20.00
Ông Bà MARK L. HƯỜNG SEAMAN (Montexey).....	\$100.00
Bỏ chung.....	\$346.50

Chúng tôi thay mặt toàn thể Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam chân thành cảm ơn sự ủng hộ của quý vị cho tuần báo Chính Nghĩa

Ở ĐÂU CÓ ÁP BỨC BẤT CÔNG, Ở ĐÓ KHÔNG CÓ HÒA BÌNH

XIN CHO TÔI

GIÁO XỨ

HOÀNG NGỌC VĂN

*Căn cứ theo Giáo luật,
Xin GIÁO XỨ THỂ NHÂN.
Như tôn ti, phẩm trật,
Của Giáo Hội ngàn năm.*

*Tôi không đi khất thực,
Tích của cải trần gian.
Tôi chỉ xin Giám Mục,
Phương tiện tới Thiên Đàng.*

*Nói trôi theo vân nước,
Sống đọa đầy, lăm than.
Ai có nghe chưa sót,
Cái kiếp người lang thang ?!*

*Tôi bỏ lại xóm làng,
Với giáo đường rêu phong.
Sân nhà thờ cỏ dại,
Mắt Mẹ già đợi mong !*

*Đàn em thơ nhỏ dại,
Nức nở tiễn tôi đi.
Mắt Mẹ nhòa, ái ngại,
Như tượng Mẹ Sầu Bi.*

*Tôi bỏ lại người yêu,
Thương hong tóc mỗi chiều.
Tôi bên này bờ dậu,
Trộm ngắm bóng diễm kiều.*

*Từ ấy, tôi sang sông,
Thương cô lái giữa dòng.
Thương con đò đứng đợi,
Thương hàng mi cong cong !*

*Theo người vượt biển Đông,
Ngắm vì sao đối dòng.
Tầng mây nghe tiếng vạc,
Xót phận mình long đong !*

*Xin cho tôi GIÁO XỨ,
Giáo Hội Việt ngàn xưa.
Tôi, chim trời lữ thú,
Cần tổ trú nắng mưa.*

*Xin cho tôi thương Mẹ,
Xin được nhớ người yêu.
Xin Thánh lễ mỗi chiều,
Xin sáo diều vi vút !*

*Xin bờ hoa dâm bụt,
Xin phượng vĩ nở hoa.
Xin tiếng ve sầu nào,
Xin giòng lệ thối nhòa !*

LUỒN

Truyện dài của QUỐC THIỀU

Cha An xắn cao tay áo, giơ tay quệt một đường ngang trán để lau những giọt mồ hôi nhễ nhãi trên khuôn mặt khắc khổ của vị Linh mục lớn tuổi. Như sự nhớ ra điều gì, Cha nhìn đồng hồ trên tay rồi giật mình nói lớn:

— Chết chưa, muộn mất rồi, tôi quên đi mất!

Luồn đang khệ nệ bụng thùng ớt, hần vội vã buông phịch xuống đất, hỏi lại:

— Cha quên cái gì ạ?

— Một giờ phải đi đón Cha Dinh tại phi trường.

— Cha Dinh nào?

— Cha Trường Dinh ở L.A. lên. Anh Luồn có lái xe đi không?

— Dạ có, Cha muốn con chở ra phi trường hả?

— Vâng, anh làm ơn giúp cho.

Luồn mừng rỡ nhận lời ngay. Đỡ quá, mệt bỏ hơi tai từ sáng đến giờ. Hái ớt thì không vất vả lắm, nhưng phải cái nắng mùa hè làm cho đừ người. Buổi sáng còn mát mẻ dễ chịu, nhưng đến trưa, nắng mỗi lúc một lên cao, càng nóng nực thêm. Cái nắng gay gắt đến cực độ như muốn thiêu rụi cánh đồng bát ngát thẳng cánh cò bay Morgan Hill này, nơi mà Cha An và một số giáo dân tị nạn đang ra công gắng sức hái ớt để gây quỹ cho công cuộc xây dựng giáo xứ tương lai. Một giáo xứ mà họ hằng mơ ước bấy lâu nay, 4 năm rồi, kể từ ngày bỏ nước ra đi. Một giáo xứ mà bất cứ dân tị nạn nào khi phải lìa bỏ quê cha đất tổ để ăn nhờ ở đậu nơi xứ người đều phải khát khao mong đợi. Nhóm người tị nạn này gồm đủ thành phần, già trẻ, lớn bé. Họ chia ra từng toán. Nhóm hái ớt, nhóm gom góp lon nhôm, gom báo cũ... hy vọng có món tiền đặt cọc mua Nhà Thờ.

Trong số những người thiện chí ấy lại có cả Luồn, Nhao và Nhắng nữa. Điều này không khỏi làm bao người thắc mắc. Vì bộ ba này lại thiện chí đến thế sao? Để gì có chuyện “ăn cơm nhà đi vác tù và hàng tổng”.

Phía xa xa, Nhao và Nhắng vừa hái ớt vừa tán gẫu với mấy phụ nữ, thấy Luồn đứng rửa tay bên vòi nước, Nhao hỏi lớn:

— Anh Luồn sao về sớm vậy?

Luồn gân cổ lên:

— Về đâu mà về, đi công tác mật với Cha An.

Trả lời xong, Luồn liếc nhanh xung quanh, vài người hái ớt gần đấy ngẩng lên nhìn về phía Luồn có vẻ nể nang vì hần sắp đi công tác mật!

Nhao nói nhỏ với Nhắng:

— Tay Luồn ngon quá, mới đi hái ớt lần đầu đã được trao công tác mật. Tụi mình đi hai lần rồi mà không được mẹ gì cả.

Nhắng nói:

— Khứa ấy là vua lấy điểm riêng mà. Mai một mua nhà thờ xong rồi thì biết. Tôi có cách, tụi mình sẽ lên lời vô Ban Đại Diện, lúc ấy Luồn chỉ còn nước trở mặt ra mà nhìn.

Nhao hiểu ý gật gù. Hai gã nhìn nhau cười hề hề.

Cha An nghe Luồn nói là đi công tác mặt, Cha nói với Luồn:

— Đi đón Cha Dinh mà anh nói là đi công tác mặt à?

Luồn kéo Cha ra bãi đậu xe:

— Đi Cha, con nói vậy cho nó oai ấy mà.

Cha An nhìn Luồn, cười cười lắc đầu, theo gót Luồn ra xe.

Luồn cho xe nổ máy, theo thói quen, hấn rờ vào giấy nịt ở quần, khụng lại rồi hoảng hốt nói với Cha.

— Con bị mất thẻ nhân viên của hãng BBM rồi.

— Anh để ở đâu mà mất.

Luồn vỗ vỗ vào cặp quần ở phía phải:

— Thì lúc nào con cũng đeo ở chỗ này.

Cha An thắc mắc:

— Hôm nay đi hái ớt, chứ có phải đi làm hãng đâu mà anh đem thẻ nhân viên đi làm gì?

Luồn không trả lời câu hỏi. Hấn bỏ Cha An một mình trong xe, lao mình trở lại vườn ớt:

— Có ai bắt được cái thẻ BBM của tôi không?

Một thanh niên lúi húi trong bụi ớt, giơ tay lên vẫy:

— Phải cái này không anh Luồn?

Luồn mừng rỡ chạy lại:

— Đúng rồi, đúng rồi. Cám ơn anh nhiều lắm.

Sở dĩ Luồn cuống cuống lên vì hấn rất quý cái thẻ nhân viên này. Hấn làm cho hãng BBM được 4 tháng rồi. BBM là một hãng điện tử lớn của Mỹ. Lương trả khá, quyền lợi cao lại chẳng bao giờ cho nhân viên nghỉ việc ngang xương. Người VN lúc bấy giờ ít ai vô được, vì hãng chỉ nhận những người có kinh nghiệm và khả năng cao. Lúc đầu mới được nhận làm, Luồn chả bao giờ đeo thẻ nhân viên ngoài giờ làm việc. Nhưng sau khoảng hai tháng, đi đâu Luồn cũng đeo kè kè cái thẻ đó bên cạnh. Kể cả những lúc đi chợ, đi chơi, thăm bạn bè, đi nhà thờ... cốt ý khoe với mọi người cái sở làm giá trị của hấn. Thực sự thì Luồn có tới hai thẻ nhân viên hãng BBM. Thẻ to bằng nửa bàn tay, bắt buộc mọi nhân viên phải đeo trong giờ làm việc, có hình, tên LUON VAN PHAM và chức vụ: JANITOR. Làm cho hãng BBM thì hãnh diện thật, nhưng với chức vụ hốt rác ấy thì ai còn mặt mũi nào mà vác thẻ đi khoe

vung vít lên. “Nhất nghệ tinh, nhất thân vinh”, nhưng Luồn không muốn cho mọi người biết gốc gác nghề nghiệp của mình. Và lại mấy đứa bạn của Luồn như Nhao hoặc Nhắng, mới chỉ là cán sự điện tử mà đã vênh mặt lên. Khả năng của Luồn dĩ nhiên hơn Nhao và Nhắng nhiều. Hai người này là cán sự thì Luồn phải là kỹ sư mới đúng.

Sau nhiều đêm suy nghĩ, Luồn đã nghĩ ra được một cách để phục thù. Hấn khai với ông xếp trong hãng là đánh mất thẻ và xin một thẻ nhân viên mới. Sau đó, hấn đã khéo léo cạo chữ JANITOR ở thẻ cũ đi, và đánh máy chữ ENGINEER thế vào. Mỗi lần tới hãng, hấn đeo thẻ mới có chữ JANITOR, nhưng ra khỏi hãng hấn gỡ ra và bỏ thẻ đó vào hộc xe, cẩn thận khóa lại, rồi đeo thẻ có chữ ENGINEER để về nhà hoặc đi đó đây. Cứ như thế, mấy tháng rồi chả ai biết được. Nhiều người bất ngờ nhìn thấy chữ ENGINEER ở thẻ, đã gọi là Ông Kỹ Sư Luồn với sự kính nể và cảm tình đặc biệt. Kỹ sư ở hãng BBM oai lắm!

Luồn kiểm lại được thẻ nhân viên, hấn sung sướng trở lại xe, vun vít phóng xe nhắm thẳng hướng phi trường San Jose.

Ở phi trường, Cha Dinh đã đến tự lúc nào. Dáng Cha nhỏ nhắn, mặt mày hốc hác, tóc dựng ngược lên. Có lẽ Cha đã trải qua những ngày tháng khổ cực trên mảnh đất tự do này. Sang Mỹ được hơn một năm mà Cha phải tần tảo 3 tiểu bang khác nhau. Chỗ nào họ cũng hất hủi Cha. Tháng trước Cha đọc tờ báo Công Giáo và biết được Giáo Phận San Jose có nhiều con chiên VN. Tờ báo có đề cập đến Cha An đang cùng các giáo dân VN sắp xây dựng một

giáo xứ tại San Jose. Cha Dinh mừng quá, vội gọi điện thoại để xin được về đây phục vụ giáo dân VN. Cha An chẳng ngại khó nhọc trong việc đón nhận Cha Dinh. Vai Cha Dinh đeo bị quần áo, Cha đi đi lại lại tại phòng đợi ở phi trường, mắt Cha đảo dác nhìn quanh. Từ xa Cha An và Luồn hối hả đi tới. Nhìn thấy nhau đã biết là VN rồi. Khởi thắc mắc, Cha An lên tiếng trước:

— Xin lỗi Ngài là Cha Dinh ạ?

— Vâng, Cha là Cha An?

Hai Cha lần đầu tiên gặp nhau, tay bắt mặt mừng, thân thiện như đã quen biết nhau lâu rồi.

— Cha xuống máy bay lâu chưa? Cha An hỏi.

— Khoảng nửa tiếng ạ.

Cha An xin lỗi:

— Xin lỗi Cha chúng con tới trễ.

Rồi Cha quay về phía Luồn:

— Giới thiệu với Cha, đây là anh Luồn, một người trong Cộng Đồng San Jose.

Luồn kính cẩn chào Cha Dinh rồi nói:

— Cha để con xách cái túi này cho.

Cha Dinh vui vẻ đưa túi xách cho Luồn. Ba thầy trò ra bãi đậu xe để về Nhà Xứ.

Sau mấy tiếng đồng hồ hỏi thăm tình cảnh đôi bên. Luồn hiểu được rằng, cái xứ Mỹ lớn lao thế này mà Cha Dinh chẳng thích hợp chỗ nào cả. Cha Dinh đã xin Cha An về đây để được phục vụ Cộng Đồng VN San Jose. Cha Dinh cũng hiểu rằng Luồn là một nhân vật sáng giá ở đây. Anh là kỹ sư của hãng điện tử lớn BBM. Lúc tiễn biệt, Cha Dinh đưa Luồn ra khỏi cửa nhà xứ, nắm chặt tay Luồn và nhấn nhủ:

— Tôi rất hân hạnh được biết kỹ sư là người hoạt động đắc lực của Cộng Đồng. Xin được gặp lại ông kỹ sư lần tới.

Luồn hân hoan ra về, lòng lâng lâng vui sướng như người uống đúng cỡ rượu, vừa đủ để thấy đời đáng vui hơn.

(còn tiếp)

Chuyện bente

QUAN SÁT VIÊN

Ai cũng biết Hoa Kỳ là quốc gia vô địch về tự do và dân chủ. Dân Mỹ được tiếng là có óc thực tế giải quyết vấn đề thật nhanh khi gặp khó khăn. Lấy trường hợp vụ Tom Hayden. Lúc đầu nhiều người nghĩ rằng Ban Giám Đốc Trường San Jose City College không thể thay đổi quyết định vì đã thông báo chính thức cho mọi nơi và sẽ làm mất mặt dân biểu Chủ tịch Ủy ban Giáo dục tại quốc hội. Một số giới chức giáo dục nêu lên vấn đề tự do ngôn luận để bênh vực lập trường giữ quyết định. mời Tom Hayden đọc diễn văn trong buổi lễ tốt nghiệp. Trong khi các sinh viên Việt Nam tốt nghiệp lên tiếng phản đối kịch liệt. Họ không thể chấp nhận một kẻ thù của

dân tộc, một người đã gián tiếp gây bao nhiêu tang tóc cho gia đình họ, nay lại đứng trước mặt họ để nói những lời chỉ giáo hoặc khen thưởng họ. Họ không muốn thấy mặt kẻ thù; họ không muốn thấy sự hiện diện của một kẻ phản bội những chiến sĩ đã hy sinh mạng sống vì Chính Nghĩa Tự Do. Nhiều người cho rằng Tom Hayden rất giống "dương gian". Các nhà giáo dục đã giải quyết vấn đề một cách rất thực tế và nhanh chóng trong khi Đức Giám Mục San Jose đã lầy quây đến 11 tháng mà chưa giải quyết xong, tạo bao nhiêu khổ lụy cho đàn chiên cũng vì Ngài đặt nặng quyền bính hơn tình thương.

■ Giáo dân kể rằng Hội Đồng Quản Trị khu Đại học Cộng Đồng San Jose/ Evergreen đã cảm nghiệm được nguyện vọng chính đáng của sinh viên khi Gs Trần Công Thiện trình bày thực trạng tế nhị của vấn đề. Trên nguyên tắc, trường có toàn quyền chọn diễn giả cho buổi lễ tốt nghiệp nhưng rất tiếc là tên diễn giả này đã tiếp tay với cộng sản xâm lăng miền Nam Việt Nam, giết hại hàng triệu người trong đó có cha mẹ anh em của những sinh viên tốt nghiệp. Họ có lý do chính đáng để từ chối sự hiện diện của kẻ đã góp phần vào cái chết của cha anh mình, trong ngày vui đánh dấu sự thành công của họ. Đối với giáo dân Họ Đạo Nữ Vương Các Thánh Tử Đạo, LM Nguyễn Văn Tịnh là vị cha già đáng kính, có công khai sáng, xây dựng Cộng đồng và họ có bằng chứng để tin rằng Cha Tịnh đã bị Cha Dương ám hại để đoạt chức Chánh Xứ. Người có lương tri không thể chấp nhận kẻ phản bội người cha tốt lành.

■ Giáo dân kể rằng hành động dựa thế Tòa Giám Mục, dùng một nhóm vong bản đầy tham vọng để quấy phá Cộng đồng của Dương gian không khác gì mang voi về đày mã tổ. Ngược dòng lịch sử, thời đại nào cũng có những tên Việt gian buồn dân, bán nước; giáo xứ thế nhân đối với nhóm Dương gian không phải là một nhu cầu và có kẻ lại coi là điều phi lý vì không đúng ý với Đức Giám Mục. Theo lời dạy của Cha Giáo mỗi thăm, Đức Giám Mục không bao giờ sai lầm vì Ngài thay mặt Thiên Chúa. Do đó, chống lại Đức Cha là chống Chúa, phải lãnh án phạt tuyền thông mới xứng tội. Lời xúi dục này đã làm Đức Cha thỏa dạ tự ái song cũng gây cho Ngài nhiều hệ lụy vì ra án thì dễ mà khi thấy hối rồi, tìm cách rút lại trong danh dự mới là khó. Đối với nhóm đập đầu thề độc luôn nhắm mắt vâng lời Đức Cha, cơ sở Họ Đạo có mang bán đi cũng được vì họ đâu có công xây dựng để mà luyến tiếc. Theo Cha Dương về Họ Đạo để tìm tí danh, chớ trước giờ đi nhà thờ Mỹ rần rần, chả cần ai hiểu nghĩa!

■ Giáo dân kể rằng nếu biết sáng suốt rút lui ngay từ đầu Cha Dương còn có cơ hội phục hồi uy tín, lấy lại lòng thương mến của giáo dân. Sau 11 tháng công khai phá hoại cộng đồng, tội ác đã chất chồng bằng non, làm sao tạo được sự hòa giải để được làm Chánh Xứ. Dân xí xóa cho là phước rồi, chớ còn nuôi mộng chánh xứ thì quả tình kém thông minh.

Tuy thế, giáo dân còn vẫn nhẫn nại trông chờ thái độ hiểu biết của những con người chưa đánh mất lương tri, còn biết động lòng thống hối trước tội ác của mình.

■ Giáo dân kể rằng "Cây kim bọc vải lâu ngày cũng rỉ sét", việc dương gian tung tiền để tuyên truyền và mua chuộc báo chí là điều có thật. Để trả công cho vụ thổi phồng công tác của sứ giả NĐT, nhóm dương gian đã trả công cho tờ báo nọ 2,800 mỹ kim, gồm 2,000 bằng chi phiếu và 800 tiền mặt. Thế mới biết, nén bạc đâm toạc tờ giấy. Nghe nói gần đây, nhóm dương gian lại yểm trợ cho một cơ quan ngôn luận làm loa cho mình nhưng vì không phát thanh được như ý mình, có người muốn đòi tiền lại, song bạn bè can gián: trễ rồi, bắc thang lên hỏi ông Trời...

■ Giáo dân kể rằng cuộc hành quân cảnh sát tại nhà thờ St. Elizabeth, Milpitas, đáng lý đã xảy ra trước quyết định cấm lễ Việt Nam, cha tổng quản Sullivan đã đưa ra lời cảnh cáo, sẽ dùng lực lượng cảnh sát để đối phó với hành động phá lễ nhưng có lẽ hình ảnh của cảnh sát và chó săn trong buổi lễ phong chức cho cha Dương còn quá rõ ràng trong ký ức mọi người nên tổng quản mới chọn giải pháp "cấm lễ". Bây giờ, Ngài tổng quản mang kế hoạch này ra thi hành để phá Đức Giám Mục cho bỏ ghét, vì ăn không được khuấy cho hồi.

■ Giáo dân kể rằng lý do trường San Jose City College can đảm rút lại lời mời Tom Hayden vì lễ tốt nghiệp là của sinh viên và cho sinh viên. Nhà trường muốn giữ bầu không khí vui vẻ và trang nghiêm cho buổi lễ. Trở về vụ cha Dương, Linh mục chánh xứ là của giáo dân, làm việc với giáo dân và cho giáo dân. Thế mà Đức Giám Mục cứ dựa vào quyền bính, không muốn thay đổi lập trường, đàn áp giáo dân, gây bao nhiêu xáo trộn trong Cộng đồng và tạo khổ lụy cho đàn chiên. Như vậy, Đức Giám Mục cử LM Lưu Đình Dương không phải vì quyền lợi giáo dân mà do chính nhu cầu đặc biệt của Đức Cha. Cha Dương phải có sứ mạng riêng trong vai trò chánh xứ nên Đức Giám Mục mới bảo vệ bằng mọi giá như vậy.

■ Giáo dân kể rằng nhóm Dương gian đang tung tin gây hoang mang cho rằng Bản Tuyên Cáo chung ngày 10 tháng 5, 87 giữa Đức Giám Mục DuMaine, GS Trần Công Thiện và TS Trần An Bài đã bị cắt xén để tuyên truyền. Họ nên biết rằng, bản tuyên cáo phổ biến trong cuộc họp báo ngày 12 tháng 5, 87 là sao y bản chánh được giữ cẩn thận tại Tòa Giám Mục. Riêng bản dịch sang tiếng Việt mang chữ ký phê chuẩn của 5 người trong đó có cha Dương. Bản văn song ngữ phổ biến trên Chính Nghĩa là thứ thiệt 100%. Việc cắt xén nhất định không phải do các giáo dân tranh đấu mà là của nhóm Dương gian. Vừa ăn cướp, vừa la làng mà li.

■ Giáo dân kể rằng nhóm dương gian vẫn đoán mò nội dung văn thư Tòa Thánh nhưng lại xác quyết là ông Thiện và ông Bài có tội, bị Tòa Thánh y án và vì đã ăn năn hối lỗi nên được Đức Giám Mục khoan hồng rút lại và tuyệt thông! Dĩ nhiên, mục đích của họ là mạ lị, làm giảm uy tín đối phương. Câu văn mà nhóm dương gian đang cố tình khai thác là: "Hành động của Đức Giám Mục là đúng thủ tục giáo luật, thành sự và có hiệu lực". Họ nên để ý điều này là hành động đúng thủ tục, thành sự, và hiệu lực không nhất thiết là hành động đúng và hợp lý.

Vấn đề đặt ra thêm ở đây là hành động nào?

Đức Giám Mục đã nói rõ cho mọi người biết là Tòa Thánh không phán đoán gì về việc làm của ông Bài và ông Thiện, thì tại sao dám bảo rằng Tòa Thánh y án? Đức Giám Mục rút lại quyết định của mình và xác định rằng hành động này không hề để lại một vết tích gì hay ảnh hưởng đến thanh danh của hai ông trong giáo hội cũng như ngoài xã hội. Nói một cách khác, hai ông vô tội và giáo quyền đã làm một công việc sửa sai.

■ Giáo dân kể rằng nhóm dương gian đã xúi Đức Giám Mục ra và tuyệt thông. Họ còn hối thúc Đức Giám Mục sang tận Vatican để vận động Tòa Thánh y án. Họ đâu biết rằng trước ngày Đức Cha DuMaine vào yết kiến Đức Hồng Y Innocenti (21 tháng 3, 87), phủ Quốc Vụ Khanh của Tòa Thánh đã chuyển gấp toàn bộ hồ sơ của Cộng đồng Công giáo Việt Nam San Jose đến thánh Bộ giáo sĩ, trong đó có kháng thư cuối cùng của Ban Chấp Hành mang chữ ký của 34 thành viên được gửi sang bằng bưu tín hỏa tốc (Express Mail). Do đó, Thánh bộ Giáo sĩ rất thấu hiểu vấn đề và có thể đã thảo luận với Đức Cha DuMaine về nhiều hành động của Ngài: 1. Chỉ cho Họ Đạo mà không cho giáo xứ; 2. Cử một LM Chính Xứ không hợp lòng dân; 3. Cấm Lễ và Các Phép Bí Tích để trừng phạt giáo dân; 4. Ra và tuyệt thông cho hai người lãnh đạo chỉ làm nhiệm vụ đạo đạt nguyện vọng dân chúng; 5. Dem chó và cảnh sát vào trong nhà thờ. Dĩ nhiên, Giáo Hội là người Mẹ khôn ngoan, bao giờ cũng khéo léo sửa sai các lỗi lầm của các Giám Mục để bảo toàn uy tín. Nói về văn thư của Tòa Thánh nhóm dương gian chỉ nghĩ đến và tuyệt thông. Trong văn thư ngày 24 tháng 3, 87 gửi cho GS Trần Công Thiện, Thánh bộ Giáo sĩ đề cập đến kháng cáo của Ban Chấp Hành, trong khi ông Thiện và ông Bài mỗi người làm một đơn khiếu nại riêng về và tuyệt thông. Nếu nói về và tuyệt thông, tại sao Tòa Thánh không trả lời cho ông Bài? Như vậy, nhóm dương gian phải hiểu rằng Tòa Thánh đã viết thư cho ông Thiện với tư cách là Chủ-tịch Ban Chấp Hành. Bảo rằng Đức Giám Mục không bao giờ sai lầm là khinh rẽ trình bộ hiểu biết của giáo dân và thần thánh hóa giám mục một cách ngu muội. Nếu người đó là một cha giáo của chủng viện thì thật là đáng tiếc cho giáo phận này.

QUAN SÁT VIÊN

*Đem chính-nghĩa để thắng hung-tân
Lấy chí-nhẫn mà thay cường-bạo*

" YOU'RE DISGUSTING! "

THỜI KỲ VONG QUỐC

(Trích trong Bộ HOÀI QUỐC SỬ KÝ TOÀN THU của Tôn Thất Thiệt)

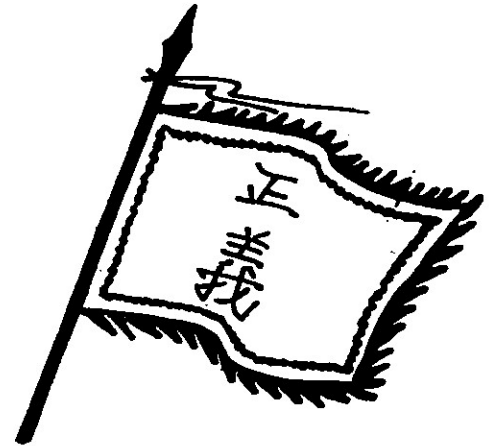
LTS: Bộ HOÀI QUỐC SỬ KÝ TOÀN THU do sử gia Tôn Thất Thiệt biên soạn và được nhà xuất bản Gió Độc ấn hành năm 3050. Đây là câu chuyện dã sử viết về một vương quốc xa xưa vào cuối thế kỷ thứ 20. Mọi chi tiết trong câu chuyện đều hoàn toàn có tính cách tưởng tượng. Tất cả mọi sự trùng hợp về địa danh, nhân vật và tình tiết đều không nằm trong ý muốn của tác giả.

(Tiếp theo kỳ trước)

TRƯỜNG KỲ KHÁNG CHIẾN : PHẢN ỨNG CỦA DOANH TUẤN GIÁO ĐỐI VỚI SỰ VI PHẠM :

Sau cuộc tấn công thô bạo và dã man của bọn Cảnh bị ở Miêu Phá Thạch, tình hình Hồ Sinh tạm thời trở lại yên tĩnh trong tuần lễ kế tiếp. Có hai lý do đưa đến sự lắng dịu: Thứ nhất, Doanh Tuấn Giáo chờ đợi phản ứng của Triều đình về những sự phản kháng mạnh mẽ của họ, thứ hai, buổi tế tự được dự định tổ chức hàng tuần tại đền thờ Lữ Dẫn Bình được tạm hoãn vì dân bản xứ tại đền thờ ấy có cuộc Hội làng hàng năm.

Ngày 8 tháng 6 năm Đinh Mão 1987, trong cuộc Hội Công Báo lộ thiên được tổ chức trước cổng trường Quốc Tử Giám Sanh Phá Trạch, Doanh Tuấn Giáo cho phổ biến một bản tin công báo lên án sự đàn áp dã man, xâm phạm quyền tự do tín ngưỡng của Cảnh bị và đồng thời qui tất cả trách nhiệm vào Hoàng Đế Thạch Đồ Ma vì ông đã trực tiếp hoặc gián tiếp cho phép cảnh bị của Miêu Phá Thạch vào đền thờ. Hai thủ lĩnh của Doanh Tuấn Giáo là Giáo Học Thiên Trang và Bạc Trang Hán Tử, dưới áp lực nặng nề của dân chúng, phải tuyên bố tạm thời rút lui khỏi Hòa Giải Bang chờ đợi quyết định chánh thức của Triều Đình.

Những ngày kế tiếp, trong lúc chờ đợi phản ứng của Hoàng Đế Thạch Đồ Ma, Doanh Tuấn Giáo tiếp tục bàn định kế hoạch đối phó với chiến thuật "vết dầu loang" của Lộ Dung.

Ngày 12 tháng 6 năm Đinh Mão 1987, Giáo Học Thiên Trang nhận được một hỏa tốc thư của Triều Đình. Trong đó, Hoàng Đế Thạch Đồ Ma yêu cầu hai thủ lĩnh Chân Lý Thái Bình phải thảo sớ xin rút lui khỏi Hòa Giải Bang, vì không chấp nhận bản tin công báo ngày 8 tháng 6. Ông cũng cho biết những lời cáo buộc của Doanh Tuấn Giáo cũng được dự trù bàn cãi vào cuộc họp của Hòa Giải Bang vào ngày 20 tháng 6. Vì thế, ông cần biết đích xác quyết định cuối cùng của hai thủ lĩnh chống đối.

Ngày 15 tháng 6 năm Đinh Mão 1987, sau khi thảo thập ý kiến của dân chúng trong các buổi Tiểu Diên Hồng Hội cuối tuần, Giáo học Thiên Trang và Bạc Trang Hán Tử đích thân hướng dẫn một số đồng dân chúng đến trường Quốc Tử Giám để dâng sớ lên Hoàng đế Thạch Đồ Ma. Hoàng Đế Thạch Đồ Ma vẫn áp dụng kế hoạch cố hữu là lánh mặt khi bóng dáng những người chống đối xuất hiện trước cổng trường. Vào khoảng đúng Ngọ, Phó Tế tướng Âu Gàn Bộ thay mặt Hoàng Đế Thạch Đồ Ma để tiếp

nhận sơ phản kháng của Doanh Tuấn Giáo trong đó có quyết định rút lui khỏi Hòa Giải Bang của hai thủ lĩnh Chân Lý Thái Bình. Sơ đã được gởi, hy vọng vẫn có, nhưng kèm theo đây vẫn là một sự hoài nghi to lớn, vì sau gần một năm tranh đấu, Doanh Tuấn Giáo đã biết quá rõ con người thật của Hoàng Đế Thạch Đổ Ma.

Hàng năm đền thờ Lũy Dẫn Bình có mở cuộc Hội Làng cho dân bản xứ của họ. Hội Làng được mở ra với những trò chơi giải trí, các gian hàng bán thức ăn và các cuộc nhảy múa cộng đồng vui nhộn. Hội Làng năm Đinh Mão 1987 được tổ chức vào ngày 14 tháng 6, hai tuần lễ sau khi có cuộc tế tự đầu tiên của người Hoài Quốc tại Miêu Pháp Thạch. Hình ảnh Cảnh bị, khuyến ngao và các cuộc xung đột giữa Triều đình và dân chúng Hoài Quốc đã khiến cuộc Hội Làng năm ấy trở nên thưa vắng. Tuy nhiên, Lộ Dung và thủ hạ đã lợi dụng cuộc họp mặt có tính cách nội bộ của dân bản xứ để chuẩn bị cho kế hoạch lâu dài của ông. Trong cuộc Hội Làng, vị Tổng trấn lưu vong của Doanh Tuấn Giáo đã thống lĩnh chục tên thủ hạ đến tham dự một cách trơ trẽn. Sự xuất hiện đột ngột của Lộ Dung và thủ hạ cho thấy đường lối ngoại giao có tính cách mua chuộc cảm tình của dân bản xứ. Ông đã cố gắng tỏ ra niềm nở với những người bản xứ để lấy lòng họ. Quả thực có một số người bản xứ đã có thiện cảm với ông. Chỉ ân hận một điều là Hoàng Đế Thạch Đổ Ma đã không khôn khéo trong vấn đề điều hành nhân sự. Nếu Lộ Dung có nhiều cảm tình với dân bản xứ, tại sao Triều đình không đưa ông đi trấn nhậm các đền thờ của dân bản xứ. Trái lại cố tình đặt để ông vào vai trò dẫn dắt người Hoài Quốc trong lúc sự chống đối mạnh mẽ như sóng cả đại dương đã làm cho công luận phải đặt một dấu hỏi to lớn. Hoàng Đế Thạch Đổ Ma thực sự muốn gì ? Kỳ thị ? Hội nhập ? Quyền lực ? Tự ái ??? Sau gần một năm chống đối, nghi vấn vẫn còn lảng vảng trong đầu mọi người.

Tục truyền rằng trong buổi Hội Làng tại đền thờ Lũy Dẫn Bình, một tên thủ hạ của Lộ Dung có dịp hàn huyên tâm sự với một người dân bản xứ. Tên thủ hạ này không thuộc vào hàng cốt cán, chỉ theo Lộ Dung vì bất mãn cá nhân với một vài người thuộc Chân Lý Thái Bình. Cuộc đối thoại được mở đầu bằng sự thắc mắc của người đàn ông bản xứ :

- Tại hạ sinh sống ở đây đã lâu, tham dự tế tự ở đền thờ này cả chục năm rồi, thế mà tại hạ chưa bao giờ có hân hạnh được diện kiến huynh đài và các bằng hữu có mặt ngày hôm nay.

Tên thủ hạ nhanh nhẩu :

- Thật ra chúng tôi ở tại thủ phủ Hồ Sinh, một số người khác có sổ nóc gia ở Trấn Cẩm Báo. Hôm nay trong chiến dịch "nổi vòng tay lớn" do Tổng trấn Lộ Dung phát động, chúng tôi kéo đến đây để chung vui với dân chúng bản xứ.

- Nếu chỉ đến đây với mục đích "nổi vòng tay lớn" thì huynh đài và các bạn quả là những người hào sảng bạt thiệp.

Tên thủ hạ thoái thác một cách thật thà:

- Ấy chết, tại hạ chưa dứt lời. Thực ra Lộ Tổng trấn khi phát động chiến dịch "nổi vòng tay lớn" thì ngài đã có chủ đích hân hòi. Chẳng qua là vì các vị Tổng trấn ở Hồ Sinh khi nghe danh Lộ Dung đã rụng rời kinh hãi. Họ chẳng muốn dính líu đến vấn đề Hoài Quốc nên không bao giờ cho Lộ Tổng trấn mượn đền thờ để mở các cuộc tế. Sau khi có sự sắp xếp, đền thờ này đã cho phép Lộ Tổng trấn đặt chân để thi hành kế hoạch của triều đình. Tuy nhiên, bọn Chân Lý Thái Bình chống đối rất dữ dội. Lộ Tổng trấn ra lệnh cho bọn tại hạ phải cố gắng gây cảm tình với dân chúng bản xứ ở đây để tiếp tục giữ vững các cuộc tế.

Ngừng một chút để lấy hơi, tên thủ hạ tiếp tục :

- Sáng sớm hôm nay, Lộ Tổng trấn kêu gọi anh em của tại hạ đến đây thật sớm, nhất là nhớ phải mang theo tiền để tiêu pha

cho buổi Hội Làng. Cả tháng nay, tuần nào nhóm tại hạ cũng ề cổ đóng thuế Đền Thờ đến gấp ba gấp bốn để chứng tỏ cho Triều đình biết là nhóm tại hạ có đông người hơn bọn Chân Lý Thái Bình. Mỗi lần mở thêm một cuộc tế là mỗi lần nhóm của tại hạ than trời như bọng. Đâu có ai dự tế, chỉ quanh quẩn có mấy bộ mặt quen thuộc mà thôi. Đi ứng trực tại các đền thờ đã mệt, lại còn phải đóng thuế nhiều lần thì sống sao nổi. Bây giờ lại có lệnh mang tiền đi theo để tiêu pha cho buổi Hội Làng của dân bản xứ thì chịu đời sao thấu !

Hắn nói đến đây, vẻ bức tức đã hoàn toàn hiện rõ. Gương mặt đỏ gay không phải vì trời nắng mà vì sự ấm ức có lẽ đã lâu. Bất ngờ, thằng con nhỏ của hắn từ đâu chạy

đến ngửa tay xin tiền để mua thức ăn tại gian hàng gần đấy. Cậu tiết hần hết to :

- Trên cũng tiền, dưới cũng tiền. Chết hết cho ông rảnh nợ. Suốt đời chỉ nai lưng ra làm mọi cho chúng mày hưởng. Đến thằng oắt con này cũng muốn làm cha tao nữa à ?

Người đàn ông bản xứ thấy hần quát tháo bằng ngôn ngữ Hoài Quốc, mù tịt. Thấy vẻ ngơ ngác trên gương mặt của ông ta, tên thù hạ vội giải thích :

- Tại hạ thành thật xin lỗi. Tại hạ mắng thằng con vì nó còn quá trẻ, làm cái gì cũng bậy. Đã bảo đừng ăn mà nó cứ cố tình ăn cho bằng được thì làm sao mà không mắc nghẹn. Tại hạ bảo nó nếu cứ nhất định nuốt thì có ngày rách cổ họng cho xem.

(còn tiếp)

MIỆNG NGƯỜI SANG CÓ GANG CÓ THÉP

LTS : Sau đây là đoạn bí sử trong Bộ Hoài Quốc Sử Ký Toàn Thư của Sử Gia Tôn Thất Thiệt. Đoạn bí sử ghi lại những lời tuyên bố có tính cách lịch sử của các nhân vật trong Thời Kỳ Vong Quốc. Mỗi nhân vật có một câu tuyên bố chính thức nhưng không bao giờ đầy đủ ý nghĩa. Sử gia Tôn Thất Thiệt đã thu thập tài liệu để hoàn tất những lời tuyên bố của các nhân vật này.

Mỗi lời tuyên bố có hai phần, phần thứ nhất đã chính thức đi vào lịch sử, phần thứ hai là phần bổ túc, vẫn còn kẹt lại... bên ngoài.

Tổng trấn Lộ Dung mở đầu bài thuyết giảng ngày 7 tháng 6 năm 1987 ở đền thờ Lũy Dân Bình, Trấn Miêu Phá Thạch, sau khi 4 người của Doanh Tuần Giáo bị bắt giữ:

- Ta rất lấy làm đau lòng đến nỗi không còn nước mắt để khóc ...

PHẦN BỔ TÚC : ...vì bọn cảnh bị chỉ bắt giữ có 4 tên. Ít quá ! Đáng lẽ tất cả bọn chống đối phải bị bắt hết để ta có thể an tâm về Doanh Tuần Giáo.

Sau lễ trao gươm cho Lộ Dung ngày 16 tháng 8 năm Bính Dần 1986 tại Đền thờ Đồng Tâm, khi bị chỉ trích về việc dùng Cảnh bị và khuyến ngao để đàn áp dân chống đối, Hoàng Đế Thạch Đồ Ma xác quyết :

- Trẫm hứa là sẽ không bao giờ có việc Cảnh bị và khuyến ngao vào đền thờ để đàn áp dân chúng nữa...

PHẦN BỔ TÚC : ...nếu điều đó có xảy ra nữa thì ... đừng tin những gì Trẫm nói mà hãy nhìn kỹ những gì Trẫm làm.

Trước cuộc hội công báo ngày 12 tháng 5 năm Đinh Mão 1987, Tổng trấn Lộ Dung đã tuyên bố trước mặt những người bản xứ :

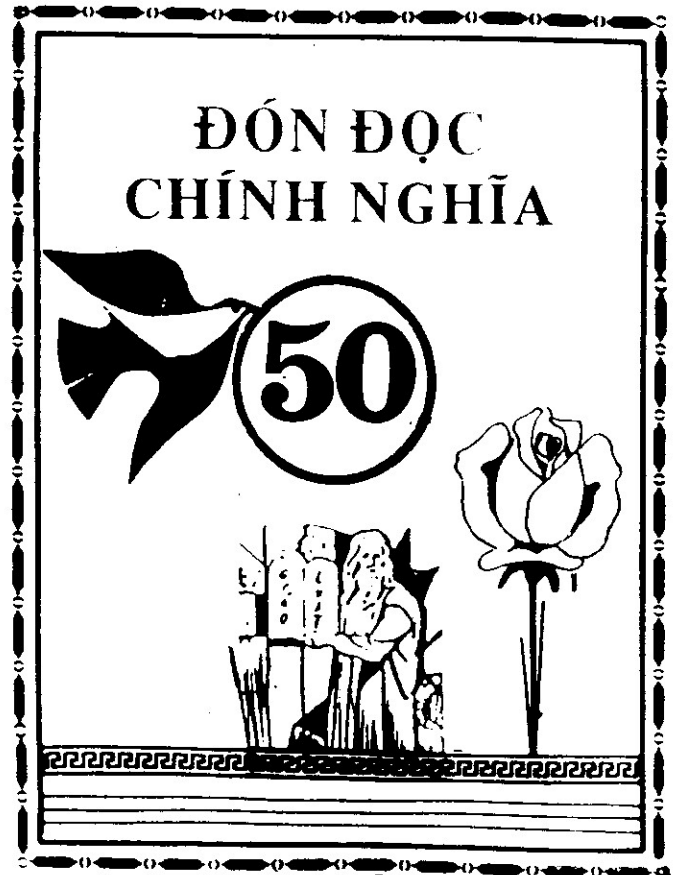
- Các ông không bao giờ hiểu được đường lối của bọn Cộng nô, vô thần tả phái ...

PHẦN BỔ TÚC : ...vì bọn chúng luôn luôn dùng sức mạnh của võ lực như Cảnh bị, khuyến ngao và những tên chi điểm để loại bỏ kẻ đối lập.

Rất nhiều lần, khi được hỏi tại sao lại chọn Lộ Dung làm Tổng trấn của Doanh Tuần Giáo, Hoàng Đế Thạch Đồ Ma đã khẳng định :

- Lộ Tổng trấn là quan Thất Phẩm có khả năng nhất..

PHẦN BỔ TÚC : ...trong việc thi hành kế hoạch "ba thành phần" của Trẫm. Đây là kế hoạch hội nhập thần sâu quý khốc và Trẫm chỉ cần những người có khả năng quý khốc thần sâu như Lộ Tổng trấn là đủ.

**KHÔNG THÀNH LẬP
GIÁO XỨ
CHO NGƯỜI CÔNG GIÁO
VIỆT NAM TẠI SAN JOSE
LÀ KỶ THỊ
VÀ BẤT CÔNG**